

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
ĮSTATYMO „DĖL UŽSIENIEČIŲ TEISINĖS PADĖTIES“ NR. IX-2206
PAKEITIMO
ĮSTATYMAS**

Nr.
Vilnius

1 straipsnis. 2 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 2 straipsnio 17¹ dalį ir ją išdėstyti taip:

„17¹. **Pabėgėlių priėmimo centras** – biudžetinė įstaiga, teikianti socialines, apgyvendinimo ir kitas priėmimo sąlygas užtikrinančias paslaugas prieglobsčio prašytojams, užsieniečiams, kuriems suteiktas prieglobstis Lietuvos Respublikoje, nelydimiems nepilnamečiams užsieniečiams, užsieniečiams, esantiems ar buvusiems su prekyba žmonėmis susijusių nusikaltimų aukomis, apsisprendimo laikotarpiu, užsieniečiams, perkeltiems į Lietuvos Respublikos teritoriją Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimu.“

2. Pakeisti 2 straipsnio 18¹ dalį ir ją išdėstyti taip:

„18¹. **Paskesnis prašymas suteikti prieglobstį** – užsieniečio prašymas suteikti prieglobstį, teikiamas po to, kai dėl jo ankstesnio prašymo suteikti prieglobstį priimtas galutinis sprendimas arba priimtas sprendimas nutraukti prašymo suteikti prieglobstį nagrinėjimą ir nebėra galimybės atnaujinti prašymo suteikti prieglobstį nagrinėjimą.“

3. Pakeisti 2 straipsnio 22 dalį ir ją išdėstyti taip:

„22. **Prieglobsčio prašytojo šeimos nariai** – sutuoktinis arba asmuo, su kuriuo prieglobsčio prašytojas yra sudaręs registruotos partnerystės sutartį, šių porų arba vieno iš jų nesusituokę nepilnamečiai vaikai (įvaikiai, nepaisant to, ar jie įvaikinti pagal Lietuvos Respublikos teisės aktus), taip pat nesusituokusio nepilnamečio prieglobsčio prašytojo tėvas (įtėvis), motina (įmotė) (toliau – tėvas, motina) ar globėjas (rūpintojas), jeigu šeiminiai santykiai jau buvo kilmės valstybėje ir prašymo suteikti prieglobstį nagrinėjimo metu šeimos nariai yra Lietuvos Respublikos arba šio Įstatymo IV skyriaus antrojo skirsnio įgyvendinimo tikslais – kitos Europos Sąjungos valstybės narės teritorijoje.“

4. Pakeisti 2 straipsnio 27⁴ dalį ir ją išdėstyti taip:

„27⁴. **Šengeno viza** – Šengeno valstybės viza, išduodama vadovaujantis Reglamento (EB) Nr. 810/2009 (toliau – Vizų kodeksas) ir Šengeno *acquis* nuostatomis.“

5. Pakeisti 2 straipsnio 34 dalį ir ją išdėstyti taip:

„34. Kitos šiame Įstatyme vartojamos sąvokos suprantamos taip, kaip jos apibrėžtos Vizų kodekse ir 2014 m. liepos 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 910/2014 dėl elektroninės atpažinties ir elektroninių operacijų patikimumo užtikrinimo paslaugų vidaus rinkoje, kuriuo panaikinama Direktyva 1999/93/EB.“

2 straipsnis. 4 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 4 straipsnio 5 dalį ir ją išdėstyti taip:

„5. Valstybės saugumo departamentas, turėdamas duomenų, kad užsienietis, kuriam išduota viza, leidimas gyventi ar kitas šiame Įstatyme nurodytas užsieniečio teisę gyventi Lietuvos Respublikoje patvirtinantis dokumentas, kelia grėsmę valstybės saugumui, nedelsdamas apie tai informuoja Migracijos departamentą, kuris ne vėliau kaip per 14 kalendorinių dienų nuo šios informacijos gavimo dienos panaikina užsieniečiui išduotą vizą, leidimą gyventi, jei tokie dokumentai buvo išduoti, arba užsieniečio teisę gyventi Lietuvos Respublikoje ir apie tai nedelsdamas informuoja užsienietį.“

2. Pakeisti 4 straipsnio 6 dalį ir ją išdėstyti taip:

„6. Policija arba Valstybės sienos apsaugos tarnyba, nustatę, kad užsienietis, kuriam išduota viza, leidimas gyventi ar kitas šiame Įstatyme nurodytas užsieniečio teisę gyventi Lietuvos Respublikoje patvirtinantis dokumentas, kelia grėsmę viešajai tvarkai, nedelsdami apie tai informuoja Migracijos departamentą, kuris ne vėliau kaip per 14 kalendorinių dienų nuo šios informacijos gavimo dienos panaikina užsieniečiui išduotą vizą, leidimą gyventi, jei tokie dokumentai buvo išduoti, arba užsieniečio teisę gyventi Lietuvos Respublikoje ir apie tai nedelsdamas informuoja užsienietį.“

3 straipsnis. 5 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 5 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„5 straipsnis. Užsieniečių atvykimas į Lietuvos Respubliką

1. Užsieniečiams, atvykstantiems į Lietuvos Respubliką ir išvykstantiems iš jos, taikomos Reglamento (ES) 2016/399 (toliau – Šengeno sienų kodeksas) nuostatos.

2. Užsieniečių buvimas Lietuvos Respublikos tarptautinių oro uostų tranzito zonose (toliau – tranzito zonos) nelaikomas atvykimu į Lietuvos Respublikos teritoriją. Užsieniečių, pateikusių prašymą suteikti prieglobstį pasienio kontrolės punktuose ar tranzito zonose, buvimas pasienio kontrolės punktuose ar tranzito zonose nelaikomas atvykimu į Lietuvos Respublikos teritoriją, kol nepriimamas sprendimas įleisti prieglobsčio prašytoją į Lietuvos Respubliką. Užsieniečiai, sulaikyti neteisėtai kirtę Lietuvos Respublikos valstybės sieną, kurie nedelsdami kreipiasi su prašymu suteikti prieglobstį, nelaikomi atvykusiais į Lietuvos Respublikos teritoriją, kol nepriimamas sprendimas įleisti prieglobsčio prašytoją į Lietuvos Respubliką.

3. Jeigu užsienietis, būdamas pasienio kontrolės punkte ar tranzito zonoje, pateikia prašymą suteikti prieglobstį, per 48 valandas nuo tokio prašymo pateikimo momento Migracijos departamentas priima sprendimą įleisti prieglobsčio prašytoją į Lietuvos Respubliką, išskyrus prieglobsčio prašytojus, kuriems taikytina šio Įstatymo 76 straipsnio 4 dalis arba 77 straipsnio 1 dalis.

4. Užsieniečiai, išskyrus prašymą suteikti prieglobstį pasienio kontrolės punktuose ar tranzito zonose pateikę prieglobsčio prašytojai, dėl kurių nepriimtas sprendimas įleisti į Lietuvos Respubliką, turi teisę pasilikti Lietuvos Respublikoje, šio Įstatymo 138 straipsnyje nustatyto skundo padavimo termino laikotarpiu, o šiuo laikotarpiu pateikus prašymą dėl reikalavimo užtikrinimo priemonių – iki atitinkamo administracinio teismo nutarties dėl reikalavimo užtikrinimo priemonių priėmimo arba kai apskūsto sprendimo vykdymas sustabdomas pagal šio Įstatymo 139 straipsnio 1 dalį. Prašymą suteikti prieglobstį pasienio kontrolės punktuose ar tranzito zonose pateikę prieglobsčio prašytojai, dėl kurių nepriimtas sprendimas įleisti į Lietuvos Respubliką, turi teisę pasilikti pasienio kontrolės punktuose ar tranzito zonose šio Įstatymo 138 straipsnyje nustatyto skundo padavimo termino laikotarpiu, o šiuo laikotarpiu pateikus prašymą dėl reikalavimo užtikrinimo priemonių – iki atitinkamo administracinio teismo nutarties dėl reikalavimo užtikrinimo priemonių priėmimo arba kai apskūsto sprendimo vykdymas sustabdomas pagal šio Įstatymo 139 straipsnio 1 dalies 2 punktą.

5. Šio straipsnio 4 dalies nuostatos netaikomos tuo atveju, kai užsieniečio, išskyrus prieglobsčio prašytoją, buvimas Lietuvos Respublikoje kelia grėsmę valstybės saugumui arba visuomenei. Europos Sąjungos valstybės narės piliečiui, jo šeimos nariui arba kitam asmeniui, kuris pagal Europos Sąjungos teisės aktus naudojasi laisvo asmenų judėjimo teise, šio straipsnio 4 dalies nuostata netaikoma, kai jo buvimas Lietuvos Respublikoje kelia labai rimtą grėsmę valstybės saugumui.

6. Prieglobsčio prašytojai, pateikę prašymus suteikti prieglobstį pasienio kontrolės punktuose ar tranzito zonose, kol nepriimtas sprendimas įleisti jų į Lietuvos Respubliką, apgyvendinami pasienio kontrolės punktuose, tranzito zonose arba Valstybės sienos apsaugos tarnyboje.

7. Prieglobsčio prašytojų apgyvendinimo pasienio kontrolės punktuose, tranzito zonose ir Valstybės sienos apsaugos tarnyboje sąlygas ir tvarką nustato vidaus reikalų ministras.

8. Jeigu per 28 dienas nuo prieglobsčio prašytojo, esančio pasienio kontrolės punkte, tranzito zonoje ar Valstybės sienos apsaugos tarnyboje, prašymo suteikti prieglobstį pateikimo dienos

nebuvo priimtas galutinis sprendimas, Migracijos departamentas priima sprendimą įleisti tokį prieglobsčio prašytoją į Lietuvos Respubliką.

9. Kai pagal šio straipsnio 4 ar 8 dalį priimamas sprendimas įleisti prieglobsčio prašytoją į Lietuvos Respubliką ir yra šio Įstatymo 113 straipsnio 4 dalyje nurodytas užsieniečio sulaikymo pagrindas, Valstybės sienos apsaugos tarnyba kreipiasi į teismą dėl užsieniečio sulaikymo ar alternatyvios sulaikymui priemonės taikymo.

10. Užsienietis, kuriam buvo išduotas leidimas laikinai gyventi šio Įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 4¹ punkte nustatytu pagrindu, ir jo šeimos nariai, kuriems buvo išduoti leidimai laikinai gyventi šeimos susijungimo su šiuo užsieniečiu pagrindu, gali atvykti į Lietuvos Respubliką iš kitos Europos Sąjungos valstybės narės, į kurią užsienietis išvyko dirbti aukštos profesinės kvalifikacijos reikalaujančio darbo ir kuri atsisakė jam išduoti leidimą laikinai gyventi, ir tais atvejais, jeigu leidimas laikinai gyventi Lietuvos Respublikoje nebegalioja arba užsieniečio prašymo išduoti leidimą laikinai gyventi toje Europos Sąjungos valstybėje narėje nagrinėjimo laikotarpiu leidimas laikinai gyventi Lietuvos Respublikoje buvo panaikintas. Sprendimą dėl šių užsieniečių įleidimo į Lietuvos Respubliką priima Migracijos departamentas, gavęs kitos Europos Sąjungos valstybės narės, kuri užsieniečiui atsisakė išduoti leidimą laikinai gyventi, prašymą. Šių užsieniečių teisinė padėtis Lietuvos Respublikoje nustatoma pagal šį Įstatymą.

11. Užsienietis, kuriam buvo išduotas leidimas laikinai gyventi šio Įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 4² punkte nustatytu pagrindu, išskyrus leidimą laikinai gyventi, išduotą pagal šio Įstatymo 44² straipsnio 9 dalį, ir jo šeimos nariai, kuriems buvo išduoti leidimai laikinai gyventi šeimos susijungimo su šiuo užsieniečiu pagrindu, gali atvykti į Lietuvos Respubliką iš kitos Europos Sąjungos valstybės narės, kurioje į priimančiąją įmonę užsienietis buvo perkeltas įmonės viduje, ir tais atvejais, jeigu leidimas laikinai gyventi Lietuvos Respublikoje nebegalioja arba užsieniečio perkėlimo įmonės viduje į priimančiąją įmonę kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje laikotarpiu leidimas laikinai gyventi Lietuvos Respublikoje buvo panaikintas. Sprendimą dėl šių užsieniečių įleidimo į Lietuvos Respubliką priima Migracijos departamentas, gavęs kitos Europos Sąjungos valstybės narės, į kurią užsienietis buvo perkeltas įmonės viduje, prašymą. Šių užsieniečių teisinė padėtis Lietuvos Respublikoje nustatoma pagal šį Įstatymą.

12. Užsienietis, kuriam buvo išduotas leidimas laikinai gyventi šio Įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 6 arba 13 punkte nustatytu pagrindu, ir jo šeimos nariai, kuriems buvo išduoti leidimai laikinai gyventi šeimos susijungimo su šiuo užsieniečiu pagrindu, gali atvykti į Lietuvos Respubliką iš kitos Europos Sąjungos valstybės narės, į kurią užsienietis išvyko tęsti dalį studijų arba vykdyti dalį savo mokslinių tyrimų ir eksperimentinės plėtos darbų, ir tais atvejais, jeigu leidimas laikinai gyventi Lietuvos Respublikoje buvimo kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje laikotarpiu tapo negaliojančiu arba buvo panaikintas. Sprendimą dėl šių užsieniečių įleidimo į Lietuvos Respubliką priima Migracijos departamentas, gavęs kitos Europos Sąjungos valstybės narės, kuri užsienietį įpareigojo išvykti, prašymą. Šių užsieniečių teisinė padėtis Lietuvos Respublikoje nustatoma pagal šį Įstatymą.“

4 straipsnis. 11 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 11 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„11 straipsnis. Bevizis režimas ir reikalavimas turėti vizą

1. Užsieniečio, kuris nėra Europos Sąjungos valstybės narės pilietis, atvykimui į Lietuvos Respubliką ir buvimui joje taikomos Reglamento (ES) 2018/1806, nustatančio trečiųjų šalių, kurių piliečiai, kirsdami išorines sienas, privalo turėti vizas, ir trečiųjų šalių, kurių piliečiams tas reikalavimas netaikomas, sąrašus (toliau – Vizų režimo reglamentas), nuostatos. Lietuvos Respublikos Vyriausybė Vizų režimo reglamento nustatytais atvejais gali taikyti vizų režimo išimtis.

2. Užsienietis, kuriam taikomas bevizis režimas, turi teisę atvykti į Lietuvos Respubliką ir būti joje be vizos, bet jo buvimas Lietuvos Respublikoje ir kitose Šengeno valstybėse negali trukti ilgiau negu 90 dienų per bet kurį 180 dienų laikotarpį.

3. Užsienietis, turintis galiojančią Šengeno vizą (išskyrus oro uosto tranzitinę vizą ir riboto teritorinio galiojimo vizą, kuri negalioja Lietuvos Respublikos teritorijoje), gali atvykti į Lietuvos Respubliką ir būti Lietuvos Respublikoje Šengeno vizoje nurodytą laiką, bet jo buvimas Lietuvos Respublikoje ir kitose Šengeno valstybėse negali trukti ilgiau negu 90 dienų per bet kurį 180 dienų laikotarpį.

4. Užsienietis, kuris nėra Europos Sąjungos valstybės narės pilietis, bet turi vienos iš Europos Sąjungos valstybių narių išduotą Europos Sąjungos leidimo gyventi kortelę, gali atvykti į Lietuvos Respubliką ir būti Lietuvos Respublikoje be vizos ne ilgiau negu 90 dienų per bet kurį 180 dienų laikotarpį.

5. Užsienietis, kuris nenurodytas šio straipsnio 4 dalyje, bet turi kitos Šengeno valstybės išduotą leidimą gyventi ar nacionalinę vizą, leidimo gyventi ar nacionalinės vizos galiojimo metu turi teisę atvykti į Lietuvos Respubliką ir būti joje be vizos, bet jo buvimas Lietuvos Respublikoje ir kitose Šengeno valstybėse negali trukti ilgiau negu 90 dienų per bet kurį 180 dienų laikotarpį.

6. Užsienietis, kuris turi kitos Europos Sąjungos valstybės narės išduotą galiojančią leidimą laikinai gyventi kaip perkeltas įmonės viduje, turi teisę atvykti ir būti Lietuvos Respublikoje be vizos ne ilgiau negu 90 dienų per bet kurį 180 dienų laikotarpį, taip pat dirbti priimančiojoje įmonėje, įsteigtoje Lietuvos Respublikoje. Tuo atveju, jeigu užsienietis turi kitos Europos Sąjungos valstybės narės, kuri nėra Šengeno valstybė, išduotą leidimą laikinai gyventi kaip perkeltas įmonės viduje, priimančioji įmonė, įsteigta Lietuvos Respublikoje, turi būti raštu pranešusi Migracijos departamentui apie šio užsieniečio perkėlimą įmonės viduje, įskaitant judėjimą tarp priimančiųjų įmonių kitose Europos Sąjungos valstybėse narėse, trukmę ir priimančiosios (priimančiųjų) įmonės (įmonių) buveinės (buveinių) adresą (adresus).

7. Užsienietis, kuris turi kitos Europos Sąjungos valstybės narės išduotą galiojančią leidimą laikinai gyventi ar nacionalinę vizą studijų tikslu ir kuriam taikoma Europos Sąjungos arba jos valstybių narių finansuojama programa, kuria skatinamas trečiųjų šalių piliečių judumas Europos Sąjungoje, arba dviejų ar daugiau aukštojo mokslo įstaigų susitarimas, gali atvykti tęsti dalį studijų ir būti Lietuvos Respublikoje be vizos ne ilgiau kaip 360 dienų. Šis užsienietis taip pat turi teisę dirbti laikydamasis apribojimo, nustatyto šio Įstatymo 46 straipsnio 4 dalyje.

8. Užsienietis, kuris turi kitos Europos Sąjungos valstybės narės išduotą galiojančią leidimą laikinai gyventi ar nacionalinę vizą mokslinių tyrimų ir eksperimentinės plėtros darbų vykdymo tikslu, gali atvykti ir būti Lietuvos Respublikoje be vizos ne ilgiau negu 180 dienų per 360 dienų laikotarpį, kad vykdytų dalį savo mokslinių tyrimų ir eksperimentinės plėtros darbų mokslo ir studijų institucijoje. Šis užsienietis taip pat turi teisę dirbti ir kaip dėstytojas.

9. Užsieniečio, kuris turi kitos Europos Sąjungos valstybės narės išduotą galiojančią leidimą laikinai gyventi ar nacionalinę vizą mokslinių tyrimų ir eksperimentinės plėtros darbų vykdymo tikslu, šeimos nariai, turintys kitos Europos Sąjungos valstybės narės išduotą galiojančią leidimą laikinai gyventi arba nacionalinę vizą, turi teisę atvykti ir būti Lietuvos Respublikoje tuo pačiu laikotarpiu kaip ir užsienietis.

10. Vizos turėjimas automatiškai nesuteikia teisės atvykti į Lietuvos Respubliką.

11. Į Lietuvos Respublikos jūrų uostus atplaukusių laivų civiliams įgulų nariams, kurie turi jūrininko tapatybės dokumentus, išduotus vadovaujantis Tarptautinės darbo organizacijos konvencijomis – 1958 m. gegužės 13 d. Konvencija Nr. 108 dėl jūreivių nacionalinių asmens pažymėjimų arba 2003 m. birželio 16 d. Konvencija Nr. 185 dėl jūrininkų nacionalinių asmens pažymėjimų (pataisyta) – arba 1965 m. balandžio 9 d. Tarptautinės jūrų organizacijos konvencija dėl tarptautinės jūrų laivybos sąlygų lengvinimo, taip pat civiliams jūrininkams, kurie atvyko į laivą vizos galiojimo laiku ir yra įtraukti į laivo įgulos sąrašą ir kurie turi šioje dalyje nurodytus jūrininko tapatybės dokumentus, leidžiama be vizos išlipti į krantą Lietuvos Respublikoje ir būti savivaldybės, į kurią įplaukia jų laivas, teritorijoje tol, kol laivas stovi uoste, bet ne ilgiau kaip šešis mėnesius.“

5 straipsnis. 17 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 17 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„17 straipsnis. Nacionalinė viza

1. Nacionalinė viza gali būti išduota užsieniečiui, kurio atvykimo į Lietuvos Respubliką tikslas – ilgalaikis buvimas Lietuvos Respublikoje. Užsienietis, turintis nacionalinę vizą, gali atvykti į Lietuvos Respubliką ir būti Lietuvos Respublikoje visą nacionalinės vizos galiojimo laikotarpį, kuris negali viršyti 12 mėnesių.

2. Iš užsieniečio, pateikiančio prašymą išduoti nacionalinę vizą, paimami ir į Užsieniečių registrą įrašomi biometriniai duomenys tapatybei patvirtinti – veido atvaizdas ir dešimties pirštų atspaudai, išskyrus atvejus, kai šis reikalavimas netaikomas pateikiant prašymą išduoti Šengeno vizą pagal Vizų kodeksą arba užsieniečiui, turinčiam diplomatinį pasą, taikant abipusiškumo principą.

3. Nacionalinė viza gali būti išduota užsieniečiui, turinčiam sveikatos draudimą patvirtinantį dokumentą. Be kitų šio Įstatymo 6¹ straipsnyje nustatytų užsieniečio sveikatos draudimo reikalavimų, užsieniečio sveikatos draudimas turi galioti visose Šengeno valstybėse ir draudimo suma turi būti ne mažesnė kaip 30 000 eurų. Reikalavimas turėti sveikatos draudimą patvirtinantį dokumentą netaikomas paskirtiems užsienio valstybių diplomatinėms atstovyboms, konsulinėms įstaigoms ir tarptautinių organizacijų atstovyboms nariams, vykstantiems į Lietuvos Respubliką akreditacijai, ir jų šeimos nariams, taip pat užsieniečiams, turintiems diplomatinį pasą.“

6 straipsnis. 21 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 21 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Dokumentai vizai gauti pateikiami Lietuvos Respublikos diplomatinei atstovybei ar konsulinei įstaigai, o kai tokios nėra, dokumentai Šengeno vizai gauti pateikiami Lietuvos Respublikai atstovaujančiai Šengeno valstybės diplomatinei atstovybei ar konsulinei įstaigai. Dokumentai vizai gauti vidaus reikalų ministro kartu su užsienio reikalų ministru nustatytais atvejais taip pat gali būti pateikti pasienio kontrolės punkte, Migracijos departamente arba Lietuvos Respublikos užsienio reikalų ministerijoje.“

2. Pakeisti 21 straipsnio 3 dalies 5 punktą ir jį išdėstyti taip:

„5) Šengeno valstybės, pagal susitarimą dėl atstovavimo atstovaujančios Lietuvos Respublikai vizų išdavimo klausimais, kompetentinga institucija – dėl visų rūšių vizų išdavimo ar atsisakymo jas išduoti, dėl visų rūšių vizų panaikinimo ir atšaukimo.“

3. Pakeisti 21 straipsnio 8 dalį ir ją išdėstyti taip:

„8. Užsienietis dokumentus vizai gauti taip pat gali pateikti per Lietuvos Respublikos diplomatinės atstovybės ar konsulinės įstaigos akredituotą komercinį tarpininką, užsienio reikalų ministro įgaliotą garbės konsulą arba per Lietuvos Respublikos užsienio reikalų ministerijos pasirinktą išorės paslaugų teikėją.“

7 straipsnis. 22¹ straipsnio pakeitimas

Pakeisti 22¹ straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Teisę likti Lietuvos Respublikos teritorijoje įgyja į Lietuvos Respubliką atvykę užsieniečiai, kurie yra:

- 1) nelydimi nepilnamečiai užsieniečiai;
- 2) prieglobsčio prašytojai.“

8 straipsnis. 23 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 23 straipsnio 1 punktą ir jį išdėstyti taip:

„1) yra Lietuvos Respublikoje laikotarpį, viršijantį šio Įstatymo 11 straipsnio 2–9, 11 dalyse užsieniečiams nustatytą buvimo joje laiką;“.

9 straipsnis. 26 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 26 straipsnio 1 dalies 4 punktą ir jį išdėstyti taip:

„4) pateikia rašytinį pasižadėjimą, kad deklaruos savo gyvenamąją vietą gyvenamojoje patalpoje, kurios gyvenamasis plotas, tenkantis kiekvienam pilnamečiam asmeniui, deklaravusiam joje gyvenamąją vietą, bus ne mažesnis kaip 7 kvadratiniai metrai;“.

10 straipsnis. 28 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 28 straipsnio 4 dalį ir ją išdėstyti taip:

„4. Užsienietis, kuris perkeliamas įmonės viduje, prašymą išduoti leidimą laikinai gyventi šio Įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 4² punkte nustatytu pagrindu pateikia Lietuvos Respublikos diplomatinei atstovybei arba konsulinei įstaigai, nesančiai Europos Sąjungos valstybių narių teritorijoje, arba būdamas Lietuvos Respublikos teritorijoje teisėtai – Migracijos departamentui, laikydamasis šio Įstatymo 44² straipsnio 5 ir 6 dalyse nustatytų reikalavimų. Šio Įstatymo 44² straipsnio 9 dalyje nurodytu atveju prašymą išduoti leidimą laikinai gyventi perkeliamas įmonės viduje užsienietis gali pateikti Lietuvos Respublikos diplomatinei atstovybei arba konsulinei įstaigai, esančiai kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje, arba būdamas Lietuvos Respublikos teritorijoje teisėtai – Migracijos departamentui.“

2. Pripažinti netekusia galios 28 straipsnio 5 dalį.

11 straipsnis. 32 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 32 straipsnio 3 dalį ir ją išdėstyti taip:

„3. Migracijos departamentas, gavęs informaciją apie nustatytą nelydimą nepilnametį užsienietį, privalo kartu su šio straipsnio 2 dalies 6 punkte nurodytomis organizacijomis bei nelydimo nepilnamečio užsieniečio atstovu nedelsdamas organizuoti jo šeimos narių paiešką ir ne vėliau kaip per 2 dienas nuo informacijos apie nustatytą nelydimą nepilnametį užsienietį gavimo dienos išduoti jam užsieniečio registracijos pažymėjimą.“

12 straipsnis. 34¹ straipsnio pakeitimas

Pripažinti netekusia galios 34¹ straipsnio 5 dalį.

13 straipsnis. 35 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 35 straipsnio 1 dalies 6 punktą ir jį išdėstyti taip:

„6) jis nepateikė rašytinio pasižadėjimo, kad deklaruos savo gyvenamąją vietą gyvenamojoje patalpoje, kuri atitiks vienam asmeniui tenkančio gyvenamojo ploto reikalavimą;“.

2. Pakeisti 35 straipsnio 1 dalies 16 punkto a papunktį ir jį išdėstyti taip:

„a) yra bausti už leidimą dirbti nelegalų darbą, nedeklaruotą darbą ar užsieniečių įdarbinimo tvarkos pažeidimus pagal Lietuvos Respublikos užimtumo įstatymo nuostatas ir nuo dienos, kurią skirta bauda sumokėta ar įpareigojimas įvykdytas, praėjo mažiau kaip vieneri metai arba per pastaruosius 5 metus yra įsiteisėjęs apkaltinamasis teismo nuosprendis dėl Lietuvos Respublikoje nelegaliai esančių trečiųjų šalių piliečių darbo. Taip pat, kai darbdavio, kuris įsipareigoja įdarbinti užsienietį pagal darbo sutartį, kai dėl leidimo laikinai gyventi kreipiamasi pagal šio Įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 4 ar 4¹ punktą, priimančiosios įmonės, įsteigtos Lietuvos Respublikoje, į kurią užsienietis perkeliamas įmonės viduje, ar priimančiojo subjekto vadovas ar vadovo įgaliotas asmuo buvo bausti už leidimą dirbti nelegalų darbą, nedeklaruotą darbą ar užsieniečių įdarbinimo tvarkos pažeidimus pagal Užimtumo įstatymo nuostatas ir (arba) buvo skirta administracinė nuobauda pagal Lietuvos Respublikos administracinių nusižengimų kodeksą už nelegalų darbą, ir nuo dienos, kurią skirta bauda sumokėta ar įpareigojimas įvykdytas, praėjo mažiau kaip vieneri metai;“.

3. Pakeisti 35 straipsnio 1 dalies 17 punktą ir jį išdėstyti taip:

„17) jis nesilaikė perkeliama įmonės viduje užsieniečiui taikomų judėjimo tarp priimančiųjų įmonių, įsteigtų Europos Sąjungos valstybėse narėse, sąlygų, nurodytų šio Įstatymo 11 straipsnio 6 dalyje ir 44² straipsnio 6 dalyje;“.

4. Pakeisti 35 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Užsienietis, kuriam atsisakyta išduoti ar pakeisti leidimą gyventi, gali pateikti prašymą išduoti leidimą gyventi praėjus ne mažiau kaip vieneriems metams nuo sprendimo atsisakyti išduoti ar pakeisti leidimą gyventi priėmimo.“

14 straipsnis. 36 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 36 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Užsienietis, kuriam išduotas leidimas laikinai gyventi šio Įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 5¹ punkte nustatytu pagrindu, ne vėliau kaip per 7 dienas nuo šio Įstatymo 45¹ straipsnio 2¹ dalyje nurodytos įmonės įsteigimo ar tapimo įmonės dalyviu dienos privalo raštu pranešti ekonomikos ir inovacijų ministro įgaliotai institucijai apie įmonės įsteigimą ir pradėtą vykdyti jos steigimo dokumentuose nurodytą veiklą arba tapimą įmonės dalyviu.“

2. Pakeisti 36 straipsnio 3 dalies 5 punktą ir jį išdėstyti taip:

„5) ekonomikos ir inovacijų ministro įgaliota institucija – apie užsienietį, kuriam leidimas laikinai gyventi išduotas šio Įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 5¹ punkte nustatytu pagrindu ir kuris per šio Įstatymo 45¹ straipsnio 2¹ dalyje nustatytą terminą neįsteigė įmonės ar nevykdė įmonės steigimo dokumentuose nurodytos veiklos arba kuris per šio Įstatymo 45¹ straipsnio 2¹ dalyje nustatytą terminą netapo įmonės dalyviu, taip pat apie užsienietį, kuriam išduotas leidimas laikinai gyventi šio Įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 5¹ punkte nustatytu pagrindu, jeigu paaiškėja, kad jis nebėra įmonės dalyvis ar šio užsieniečio buvimas Lietuvos Respublikoje nėra būtinas įmonės veiklai;“.

15 straipsnis. 43 straipsnio pakeitimas

Pripažinti netekusia galios 43 straipsnio 2 dalį.

16 straipsnis. 44 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 44 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„44 straipsnis. Leidimo laikinai gyventi išdavimas užsieniečiui, kuris ketina dirbti

1. Leidimas laikinai gyventi gali būti išduodamas užsieniečiui, kuris ketina dirbti Lietuvos Respublikoje, kai jis:

1) atvyksta dirbti kaip stažuotojas ar praktikantas ir Užimtumo tarnyba prie Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerijos (toliau – Užimtumo tarnyba) socialinės apsaugos ir darbo ministro nustatyta tvarka priima sprendimą dėl užsieniečio darbo atitikties Lietuvos Respublikos darbo rinkos poreikiams;

2) yra Europos Sąjungos ar Europos laisvosios prekybos asociacijos valstybėje narėje įsteigtos įmonės darbuotojas, dirbantis pagal neterminuotą sutartį, šios įmonės atsiunčiamas laikinai dirbti į Lietuvos Respubliką ir yra apdraustas socialiniu draudimu toje valstybėje narėje;

3) atitinka šias sąlygas:

a) pateikiamas darbdavio įsipareigojimas įdarbinti užsienietį pagal darbo sutartį ne trumpesniam negu 6 mėnesių laikotarpiui;

b) pateikiama darbdavio informacija apie užsieniečio turimą kvalifikaciją, jos atitiktį darbo vietai ir ne mažesnę negu vienerių metų darbo patirtį pagal turimą kvalifikaciją per pastaruosius penkerius metus, išskyrus šio straipsnio 2 ir 3 dalyse nurodytus atvejus;

c) Užimtumo tarnyba socialinės apsaugos ir darbo ministro nustatyta tvarka priima sprendimą dėl užsieniečio darbo atitikties Lietuvos Respublikos darbo rinkos poreikiams, išskyrus šio straipsnio 2 dalyje nurodytus atvejus.

2. Šio straipsnio 1 dalies 3 punkto b ir c papunkčiuose nurodytos sąlygos netaikomos užsieniečiui, kuris, Lietuvos Respublikoje pabaigęs studijas ar mokymąsi pagal profesinio mokymo programą, ketina dirbti ir dėl leidimo laikinai gyventi išdavimo šio Įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 4 punkte nustatytu pagrindu kreipėsi nepraėjus dvejiems metams nuo studijų ar mokymosi pagal profesinio mokymo programą baigimo. Šio straipsnio 1 dalies 3 punkto c papunktyje nurodyta sąlyga taip pat netaikoma užsieniečiui, kurio profesija yra įtraukta į Užimtumo tarnybos direktoriaus patvirtintą profesijų, kurių darbuotojų trūksta Lietuvos Respublikoje, sąrašą pagal ekonominės veiklos rūšis (toliau – Profesijų, kurių darbuotojų trūksta Lietuvos Respublikoje,

sąrašas pagal ekonominės veiklos rūšis) ir nėra išnaudota kvota, nustatoma pagal šio Įstatymo 57¹ straipsnį.

3. Jeigu darbdavys yra įtrauktas į patvirtintų įmonių sąrašą, kurio sudarymas ir taikymas nustatytas šio Įstatymo 63¹ straipsnyje (toliau – patvirtintų įmonių sąrašas), pateikiama darbdavio informacija apie užsieniečio turimą kvalifikaciją ir jos atitiktį darbo vietai arba ne mažesnę negu vienerių metų darbo patirtį pagal darbdavio nurodytą profesiją per pastaruosius penkerius metus.

4. Leidimas laikinai gyventi išduodamas arba keičiamas darbo Lietuvos Respublikoje laikotarpiui, bet ne ilgiau kaip dvejiems metams.

5. Leidimas laikinai gyventi gali būti keičiamas, jeigu užsienietis ketina toliau dirbti Lietuvos Respublikoje ir atitinka šio straipsnio 1 dalies 2 arba 3 punkte nustatytas sąlygas.

6. Kai pasibaigia užsieniečio darbo laikotarpis arba užsienietis nutraukia darbą, jis privalo išvykti iš Lietuvos Respublikos.

7. Jeigu užsienietis, kuriam leidimas laikinai gyventi išduotas pagal šio straipsnio 1 dalies 3 punktą, pageidauja pakeisti darbdavį arba darbo funkciją pas tą patį darbdavį, jis turi pateikti Migracijos departamentui prašymą leisti pakeisti darbdavį ar darbo funkciją. Patikrinęs, ar užsienietis atitinka šio straipsnio 1 dalies 3 punkte nustatytas sąlygas, o tais atvejais, kai turi būti priimtas šio straipsnio 1 dalies 3 punkto c papunktyje nurodytas Užimtumo tarnybos sprendimas, patikrinęs, ar šis sprendimas priimtas, Migracijos departamentas priima sprendimą dėl leidimo pakeisti darbdavį ar darbo funkciją ne vėliau kaip per vieną mėnesį nuo prašymo pateikimo dienos. Šis sprendimas galioja vieną mėnesį nuo jo priėmimo dienos.“

17 straipsnis. 44¹ straipsnio pakeitimas

Pakeisti 44¹ straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„44¹ straipsnis. Leidimo laikinai gyventi išdavimas užsieniečiui, kuris ketina dirbti aukštos profesinės kvalifikacijos reikalaujantį darbą

1. Leidimas laikinai gyventi gali būti išduodamas arba keičiamas užsieniečiui, kuris ketina dirbti aukštos profesinės kvalifikacijos reikalaujantį darbą, kai jis atitinka šias sąlygas:

1) pateikiamas darbdavio įsipareigojimas įdarbinti užsienietį ne trumpesniam negu vienerių metų laikotarpiui pagal darbo sutartį ir mokėti mėnesinį darbo užmokestį, ne mažesnę negu 1,5 Lietuvos statistikos departamento paskutinio paskelbto ketvirčio šalies ūkio (įtraukiant ir individualių įmonių darbo užmokesčio duomenis) darbuotojų vidutinio mėnesinio bruto darbo užmokesčio (toliau – Lietuvos statistikos departamento paskutinio paskelbto ketvirčio šalies ūkio BDU) dydžio;

2) pateikiamas dokumentas, patvirtinantis, kad užsienietis atitinka Lietuvos Respublikos teisės aktuose nustatytas sąlygas užsiimti reglamentuojama profesine veikla, nurodyta darbo sutartyje, o jeigu profesinė veikla nereglamentuojama, – darbdavio informacija apie užsieniečio aukštą profesinę kvalifikaciją ir jos atitiktį darbo vietai;

3) Užimtumo tarnyba socialinės apsaugos ir darbo ministro nustatyta tvarka priima sprendimą dėl užsieniečio darbo atitikties Lietuvos Respublikos darbo rinkos poreikiams, išskyrus šios dalies 4 punkte nurodytą atvejį ir atvejus, kai:

a) pateikiamas darbdavio įsipareigojimas įdarbinti užsienietį dirbti aukštos profesinės kvalifikacijos reikalaujantį darbą pagal profesiją, kuri įtraukta į Profesijų, kurioms būtina aukšta profesinė kvalifikacija ir kurių darbuotojų trūksta Lietuvos Respublikoje, sąrašą, ne trumpesniam negu vienerių metų laikotarpiui pagal darbo sutartį ir mokėti mėnesinį darbo užmokestį, ne mažesnę negu 1,5 Lietuvos statistikos departamento paskutinio paskelbto ketvirčio šalies ūkio BDU dydžio;

b) pateikiamas darbdavio įsipareigojimas įdarbinti užsienietį dirbti aukštos profesinės kvalifikacijos reikalaujantį darbą pagal profesiją, kuri nėra įtraukta į Profesijų, kurioms būtina aukšta profesinė kvalifikacija ir kurių darbuotojų trūksta Lietuvos Respublikoje, sąrašą, ne trumpesniam negu vienerių metų laikotarpiui pagal darbo sutartį ir mokėti mėnesinį darbo užmokestį, ne mažesnę negu 3 Lietuvos statistikos departamento paskutinio paskelbto ketvirčio šalies ūkio BDU dydžiai;

c) užsieniečio leidimas laikinai gyventi, išduotas dirbti aukštos profesinės kvalifikacijos reikalaujantį darbą, keičiamas ir jau yra praėję dveji šio užsieniečio teisėto darbo Lietuvos Respublikoje metai;

4) pateikiamas dokumentas, patvirtinantis, kad darbdavys, kuris ketina įdarbinti užsienietį dirbti aukštos profesinės kvalifikacijos darbą kaip įmonės vadovą, yra Lietuvos Respublikoje įsteigta įmonė, kurios dalyvio (užsienio valstybėje įsteigtos įmonės ar įmonių grupės) metinės pajamos per paskutinius trejus finansinius metus (jeigu įmonė veikia trumpiau negu trejus metus, – nuo įmonės įsteigimo dienos) iki prašymo išduoti leidimą laikinai gyventi pagal šį straipsnį pateikimo dienos bent vienais finansiniais metais yra ne mažesnės negu 1 000 000 eurų. Šį dokumentą išduoda ekonomikos ir inovacijų ministro įgaliota institucija ekonomikos ir inovacijų ministro nustatyta tvarka.

2. Lietuvos Respublikoje teisėtai esantis užsienietis, pateikęs prašymą išduoti leidimą laikinai gyventi šiame straipsnyje nurodytu pagrindu, turi teisę pradėti dirbti aukštos profesinės kvalifikacijos reikalaujantį darbą pas darbdavį, kuris įsipareigoja įdarbinti užsienietį šio straipsnio 1 dalies 1 punkte nustatytais sąlygomis, prašymo išduoti leidimą laikinai gyventi nagrinėjimo laikotarpiu, nuo Užimtumo tarnybos sprendimo dėl užsieniečio darbo atitikties Lietuvos Respublikos darbo rinkos poreikiams priėmimo arba, jeigu šio straipsnio 1 dalies 3 punkte nustatytais atvejais Užimtumo tarnyba nepriima sprendimo dėl užsieniečio darbo atitikties Lietuvos Respublikos darbo rinkos poreikiams, nuo prašymo išduoti leidimą laikinai gyventi šiame straipsnyje nurodytu pagrindu pateikimo.

3. Profesijų, kurioms būtina aukšta profesinė kvalifikacija ir kurių darbuotojų trūksta Lietuvos Respublikoje, sąrašą tvirtina ekonomikos ir inovacijų ministras. Į šį sąrašą įtraukiamos Lietuvos profesijų klasifikatoriaus 1, 2 arba 3 pagrindinėms grupėms priskirtos profesijos, kurioms būtina aukšta profesinė kvalifikacija. Sąrašas sudaromas remiantis verslo ir darbdavių asociacijų pateiktais duomenimis bei nacionalinės žmogiškųjų išteklių stebėsenos, vykdomos Lietuvos Respublikos Vyriausybės nustatyta tvarka, informacija.

4. Profesinės patirties prilyginimo aukštojo mokslo kvalifikacijai ir tai patvirtinančio dokumento išdavimo tvarką nustato Lietuvos Respublikos Vyriausybė. Ši tvarka taikoma tik nereglamentuojamoms profesijoms, priskirtoms Lietuvos profesijų klasifikatoriaus 1, 2 arba 3 pagrindinėms grupėms, kurioms būtina aukšta profesinė kvalifikacija.

5. Užsieniečiui, kuris ketina dirbti aukštos profesinės kvalifikacijos reikalaujantį darbą, leidimas laikinai gyventi išduodamas arba keičiamas 3 metams, o jeigu darbo sutartis sudaryta trumpesniam negu 3 metų laikotarpiui, – darbo sutarties galiojimo laikotarpiui ir dar 3 mėnesiams.

6. Jeigu užsienietis per pirmuosius dvejus teisėto darbo Lietuvos Respublikoje metus pageidauja pakeisti darbdavį arba darbo funkciją pas tą patį darbdavį arba, netekęs darbo ir nepraėjus 3 mėnesiams, ketina dirbti kitą aukštos profesinės kvalifikacijos reikalaujantį darbą, jis turi pateikti Migracijos departamentui prašymą leisti pakeisti darbdavį ar darbo funkciją. Patikrinęs, ar užsienietis atitinka šio straipsnio 1 dalyje nustatytas sąlygas dirbti šį aukštos profesinės kvalifikacijos reikalaujantį darbą, o tais atvejais, kai turi būti priimtas šio straipsnio 1 dalies 3 punkte nurodytas Užimtumo tarnybos sprendimas, patikrinęs, ar šis sprendimas priimtas, Migracijos departamentas priima sprendimą dėl leidimo pakeisti darbdavį ar darbo funkciją ne vėliau kaip per vieną mėnesį nuo prašymo pateikimo dienos. Šis sprendimas galioja vieną mėnesį nuo jo priėmimo dienos.

7. Jeigu leidimas laikinai gyventi išduotas pateikus darbdavio įsipareigojimą įdarbinti užsienietį ne trumpesniam negu vienerių metų laikotarpiui pagal darbo sutartį ir mokėti mėnesinį darbo užmokestį, ne mažesnę negu 3 Lietuvos statistikos departamento paskutinio paskelbto ketvirčio šalies ūkio BDU dydžiai, ir leidimo laikinai gyventi galiojimo laikotarpiu pakeičiamos darbo sutarties sąlygos, dėl ko numatytas darbo užmokestis tampa mažesnis negu 3 Lietuvos statistikos departamento paskutinio paskelbto ketvirčio šalies ūkio BDU dydžiai, leidimas laikinai gyventi gali būti keičiamas, jeigu užsienietis atitinka šio straipsnio 1 dalies 1 punkte, 3 punkto a papunktyje arba 3 punkto c papunktyje nustatytas sąlygas.

8. Šio straipsnio nuostatos netaikomos užsieniečiams, kuriems taikomos šio Įstatymo 45 straipsnio nuostatos.“

18 straipsnis. 44² straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 44² straipsnio 4 dalį ir ją išdėstyti taip:

„4. Lietuvos Respublikoje teisėtai esantis užsienietis, pateikęs prašymą išduoti leidimą laikinai gyventi šiame straipsnyje nurodytu pagrindu, turi teisę pradėti dirbti priimančiojoje įmonėje prašymo išduoti leidimą laikinai gyventi nagrinėjimo laikotarpiu nuo prašymo išduoti leidimą laikinai gyventi šiame straipsnyje nurodytu pagrindu pateikimo.“

2. Pakeisti 44² straipsnio 6 dalį ir ją išdėstyti taip:

„6. Užsieniečio perkėlimas įmonės viduje, įskaitant judėjimą tarp priimančiųjų įmonių, įsteigtų kitose Europos Sąjungos valstybėse narėse, negali trukti ilgiau negu 3 metus, kai jis perkeliamas įmonės viduje kaip vadovas arba kaip specialistas, ir negali trukti ilgiau negu vienus metus, kai perkeliamas įmonės viduje kaip darbuotojas – stažuotojas. Pasibaigus šiam laikotarpiui, užsienietis privalo išvykti iš Lietuvos Respublikos į užsienio valstybę, kuri nėra Europos Sąjungos valstybė narė, išskyrus atvejus, kai jam išduodamas leidimas gyventi kitu šio Įstatymo nustatytu pagrindu. Naujas prašymas išduoti leidimą laikinai gyventi šiame straipsnyje nustatytais pagrindais gali būti pateiktas ne anksčiau kaip praėjus 3 mėnesiams nuo užsieniečio išvykimo iš Lietuvos Respublikos dienos, jeigu jo perkėlimas įmonės viduje truko šioje dalyje nurodytą ilgiausią leidžiamą perkėlimo įmonės viduje laikotarpį.“

19 straipsnis. 45¹ straipsnio pakeitimas

1. Papildyti 45¹ straipsnį 2¹ dalimi:

„2¹. Užsienietis, kuriam leidimas laikinai gyventi išduotas šio Įstatymo 40 straipsnio 5¹ punkte nustatytu pagrindu, ne vėliau kaip per 120 dienų nuo leidimo laikinai gyventi jam išdavimo dienos privalo įsteigti įmonę, kurios veikla susijusi su naujų technologijų ar kitų Lietuvos Respublikos ūkio ir socialinei plėtrai reikšmingų naujovių diegimu, ir pradėti vykdyti jos steigimo dokumentuose nurodytą veiklą. Jeigu tokią įmonę įsteigė ne visi būsimos įmonės dalyviai, užsienietis, kuriam leidimas laikinai gyventi išduotas šio Įstatymo 40 straipsnio 5¹ punkte nustatytu pagrindu ir kuris atvyksta į Lietuvos Respubliką ketindamas tapti jau įsteigtos įmonės dalyviu, ne vėliau kaip per 60 dienų nuo leidimo laikinai gyventi jam išdavimo dienos privalo tapti tokios įmonės dalyviu.“

2. Pakeisti 45¹ straipsnio 3 dalį ir ją išdėstyti taip:

„3. Užsieniečiui, kuris ketina užsiimti teisėta veikla, susijusia su naujų technologijų ar kitų Lietuvos Respublikos ūkio ir socialinei plėtrai reikšmingų naujovių diegimu, leidimas laikinai gyventi išduodamas vieneriems metams. Šis leidimas, ekonomikos ir inovacijų ministro įgaliotai institucijai patvirtinus, kad užsienietis atitinka šio straipsnio 1 dalyje nurodytus reikalavimus, gali būti pakeistas vieneriems metams du kartus. Užsieniečiui, kuriam leidimas laikinai gyventi buvo pakeistas šioje dalyje nustatyta tvarka du kartus, leidimas laikinai gyventi gali būti pakeistas dar 2 metams, jei pateikiamas dokumentas, patvirtinantis, kad įmonė, kurią įsteigė užsienietis ir kurios dalyvis jis yra, nuo įmonės įsteigimo dienos pritraukė ne mažesnę nei 30 000 eurų vertės investiciją. Šį dokumentą išduoda ekonomikos ir inovacijų ministro įgaliota institucija ekonomikos ir inovacijų ministro nustatyta tvarka.“

20 straipsnis. 46 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 46 straipsnio 1 dalies 3 punktą ir jį išdėstyti taip:

„3) prašymo išduoti leidimą laikinai gyventi pateikimo metu studijuoja užsienio valstybėje ir po jo studijų suteikiama aukštojo mokslo kvalifikacija ir yra sudaręs su priimančiuoju subjektu stažuotės atlikimo sutartį toje pačioje srityje kaip ir studijos. Leidimas laikinai gyventi taip pat gali būti išduodamas užsieniečiui, atitinkančiam šiame punkte išvardytas sąlygas, jeigu jis yra užbaigęs studijas toje pačioje srityje kaip ir numatoma stažuotė ne vėliau kaip prieš 2 metus iki prašymo išduoti leidimą laikinai gyventi pateikimo datos;“.

2. Pakeisti 46 straipsnio 3 dalį ir ją išdėstyti taip:

„3. Kai pasibaigia mokymosi, studijų, stažuotės ar kvalifikacijos tobulinimo laikotarpis arba užsienietis nutraukia mokymąsi, studijas, stažuotę ar kvalifikacijos tobulinimą, jis privalo išvykti iš Lietuvos Respublikos, išskyrus atvejus, kai jam išduodamas leidimas gyventi kitu šio Įstatymo nustatyto pagrindu arba jeigu užsienietis, užbaigęs mokymąsi arba studijas Lietuvos Respublikoje, pradeda dirbti leidimo laikinai gyventi galiojimo laikotarpiu ir kreipiasi dėl leidimo gyventi išdavimo kitu šio Įstatymo nustatyto pagrindu.“

3. Pakeisti 46 straipsnio 4 dalį ir ją išdėstyti taip:

„4. Užsienietis studijų ar mokymosi laikotarpiu turi teisę dirbti ne daugiau kaip 20 valandų per savaitę, išskyrus švietimo įstaigos ar mokslo ir studijų institucijos nustatytą vasaros atostogų, studijų arba mokymosi laikotarpiu numatytos praktikos laikotarpį. Šioje dalyje nustatytas darbo laiko apribojimas netaikomas užsieniečiams, studijuojantiems magistrantūroje ir doktorantūroje, taip pat užsieniečiams, užbaigusiems studijas arba mokymąsi Lietuvos Respublikoje, leidimo laikinai gyventi galiojimo laikotarpiu.“

21 straipsnis. 49¹ straipsnio pakeitimas

Pakeisti 49¹ straipsnio 6 dalį ir ją išdėstyti taip:

„6. Užsienietis, kuriam šio Įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 12 punkte numatyto pagrindu išduotas leidimas laikinai gyventi, turi teisę dirbti leidimo laikinai gyventi galiojimo laikotarpiu.“

22 straipsnis. 49² straipsnio pakeitimas

1. Pripažinti netekusia galios 49² straipsnio 2 dalį.

2. Pakeisti 49² straipsnio 5 dalį ir ją išdėstyti taip:

„5. Užsienietis, nutraukęs dėstytojo arba tyrėjo darbą arba pasibaigus užsieniečio darbo sutarčiai, sudarytai su mokslo ir studijų institucija, privalo išvykti iš Lietuvos Respublikos, išskyrus atvejus, kai jam išduodamas leidimas gyventi kitu šio Įstatymo nustatyto pagrindu.“

23 straipsnis. 49⁴ straipsnio pakeitimas

Pakeisti 49⁴ straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Užsieniečiui, užbaigusiam studijas, arba tyrėjui, užbaigusiam mokslinius tyrimus ir eksperimentinės plėtros darbus, gali būti išduotas leidimas laikinai gyventi, kad jis galėtų ieškoti darbo ir pradėti dirbti arba pradėti veiklą kaip savarankiškai dirbantis asmuo, jeigu jis pateikia mokslo ir studijų institucijos patvirtinimą, kad nuo mokslinių tyrimų ir eksperimentinės plėtros darbų užbaigimo nepraejo vieneri metai, arba patvirtinimą, kad nuo aukštojo mokslo kvalifikacijos įgijimo nepraejo vieneri metai.“

24 straipsnis. 49⁵ straipsnio pakeitimas

Pripažinti netekusia galios 49⁵ straipsnio 4 dalį.

25 straipsnis. 50 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 50 straipsnio 1 dalies 5 punktą ir jį išdėstyti taip:

„5) panaikinamas sprendimas dėl užsieniečio darbo atitikties Lietuvos Respublikos darbo rinkos poreikiams;“.

2. Pakeisti 50 straipsnio 1 dalies 18 punktą ir jį išdėstyti taip:

„18) užsienietis neatitinka tų šio Įstatymo 44¹ straipsnyje nustatytų sąlygų dirbti aukštos profesinės kvalifikacijos reikalaujantį darbą, pagal kurias jam buvo išduotas leidimas laikinai gyventi (išskyrus šio Įstatymo 44¹ straipsnio 7 dalyje nurodytą atvejį), arba per pirmuosius dvejus teisėto darbo Lietuvos Respublikoje metus pakeitė darbdavį ar darbo funkciją nesilaikydamas šio Įstatymo 44¹ straipsnio 6 dalyje nustatytų reikalavimų, arba tapo bedarbiu ilgiau negu 3 mėnesiams iš eilės ar daugiau negu vieną kartą per leidimo laikinai gyventi galiojimo laikotarpį, kai leidimas laikinai gyventi buvo išduotas pagal šio Įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 4¹ punktą;“.

3. Pakeisti 50 straipsnio 1 dalies 19 punkto a papunktį ir jį išdėstyti taip:

„a) yra bausti už leidimą dirbti nelegalų darbą, nedeklaruotą darbą ar užsieniečių įdarbinimo tvarkos pažeidimus pagal Užimtumo įstatymo nuostatas ir nuo dienos, kurią skirta bauda sumokėta ar įpareigojimas įvykdytas, praėjo mažiau kaip vieneri metai arba per pastaruosius 5 metus yra įsiteisėjęs apkaltinamasis teismo nuosprendis dėl Lietuvos Respublikoje nelegaliai esančių trečiųjų šalių piliečių darbo. Taip pat, kai darbdavio, kuris įsipareigoja įdarbinti užsienietį pagal darbo sutartį, kai dėl leidimo laikinai gyventi kreipiamasi pagal šio Įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 4 ar 4¹ punktą, priimančiosios įmonės, įsteigtos Lietuvos Respublikoje, į kurią užsienietis perkliamas įmonės viduje, ar priimančiojo subjekto vadovas ar vadovo įgaliotas asmuo buvo bausti už leidimą dirbti nelegalų darbą, nedeklaruotą darbą ar užsieniečių įdarbinimo tvarkos pažeidimus pagal Užimtumo įstatymo nuostatas ir (arba) buvo skirta administracinė nuobauda pagal Administracinių nusižengimų kodeksą už nelegalų darbą, ir nuo dienos, kurią skirta bauda sumokėta ar įpareigojimas įvykdytas, praėjo mažiau kaip vieneri metai;“.

26 straipsnis. 52 straipsnio pakeitimas

Papildyti 52 straipsnį 9 punktu:

„9) leidimas laikinai gyventi neatsiimamas per 6 mėnesius nuo sprendimo dėl leidimo laikinai gyventi užsieniečiui išdavimo ar keitimo priėmimo.“

27 straipsnis. 53 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 53 straipsnio 8 dalį ir ją išdėstyti taip:

„8. Asmenims, kuriems sukako 75 metai, asmenims, kuriems nustatytas 0–25 procentų darbingumo lygis (iki 2007 m. birželio 30 d. – I grupės invalidai), ir asmenims, kuriems teisės aktų nustatyta tvarka yra nustatyti specialieji poreikiai, taip pat sunkių lėtinių psichikos ir elgesio sutrikimų turintiems asmenims, vaikams ir užsieniečiams, kurių anksčiau turėtas leidimas nuolat gyventi buvo panaikintas šio Įstatymo 54 straipsnio 1 dalies 3 ar 4 punkte nustatytais pagrindais, šio Įstatymo 53 straipsnio 6 dalies reikalavimai netaikomi.“

28 straipsnis. 57 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 57 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„57 straipsnis. Užsieniečio pareiga įsigyti leidimą dirbti Lietuvos Respublikoje

1. Užsienietis, kuris ketina dirbti Lietuvos Respublikoje ir kuris pagal šio Įstatymo 58 straipsnį nėra atleidžiamas nuo pareigos įsigyti leidimą dirbti, privalo įsigyti leidimą dirbti, jeigu:

1) atvyksta į Lietuvos Respubliką dirbti ir yra užsienietis, kurio profesija neįtraukta į Profesijų, kurių darbuotojų trūksta Lietuvos Respublikoje, sąrašą pagal ekonominės veiklos rūšis;

2) atvyksta į Lietuvos Respubliką dirbti ir yra užsienietis, kurio profesija įtraukta į Profesijų, kurių darbuotojų trūksta Lietuvos Respublikoje, sąrašą pagal ekonominės veiklos rūšis ir yra išnaudota kvota, nustatoma pagal šio Įstatymo 57¹ straipsnį;

3) atvyksta į Lietuvos Respubliką dirbti aukštos profesinės kvalifikacijos reikalaujantį darbą ir neatitinka šio Įstatymo 44¹ straipsnio 1 dalies 3 punkto a–c papunkčiuose nustatytų sąlygų;

4) atvyksta į Lietuvos Respubliką dirbti sezoninio darbo;

5) atvyksta į Lietuvos Respubliką dirbti kaip stažuotojas ar praktikantas;

6) yra užsienio valstybėje, kuri nėra Europos Sąjungos ar Europos laisvosios prekybos asociacijos valstybė narė, įsteigtos įmonės darbuotojas, dirbantis pagal neterminuotą darbo sutartį, šios įmonės atsiunčiamas laikinai dirbti į Lietuvos Respubliką ir yra apdraustas socialiniu draudimu toje valstybėje narėje;

7) neatvyksta į Lietuvos Respubliką, tačiau ketina dirbti pagal nuotolinio darbo sutartį, sudarytą su įmone, vykdančia veiklą Lietuvos Respublikoje.

2. Leidimas dirbti užsieniečiui gali būti išduodamas, jeigu:

1) Lietuvos Respublikoje nėra specialisto, atitinkančio darbdavio keliamus kvalifikacinius reikalavimus;

2) pateikiamas darbdavio įsipareigojimas įdarbinti užsienietį pagal darbo sutartį ne trumpesniam negu 6 mėnesių laikotarpiui;

3) pateikiama darbdavio informacija apie užsieniečio turimą kvalifikaciją ir jos atitiktį darbo vietai ir ne mažesnę negu vienerių metų darbo patirtį pagal turimą kvalifikaciją per pastaruosius penkerius metus, o jeigu darbdavys yra įtrauktas į patvirtintų įmonių sąrašą, pateikiama darbdavio informacija apie užsieniečio turimą kvalifikaciją ir jos atitiktį darbo vietai arba ne mažesnę negu vienerių metų darbo patirtį pagal darbdavio nurodytą profesiją per pastaruosius penkerius metus. Šiame punkte nurodytos sąlygos dėl užsieniečio kvalifikacijos ir darbo patirties netaikomos užsieniečiui, kuris atvyksta dirbti kaip stažuotojas ar praktikantas.

3. Leidimo dirbti išdavimas šio Įstatymo 11 straipsnio 2–5 dalyse nurodytam užsieniečiui, ketinančiam pasinaudoti šio Įstatymo 62 straipsnio 1¹ dalyje nustatyta teise dirbti, nesuteikia teisės užsieniečiui Lietuvos Respublikoje būti ilgiau, nei nustatyta šio Įstatymo 11 straipsnio 2–5 dalyse.

4. Leidimo dirbti užsieniečiams išdavimo tvarką nustato socialinės apsaugos ir darbo ministras, suderinęs su vidaus reikalų ministru.

5. Leidimą dirbti (prireikus jo dublikatą) užsieniečiui išduoda ir panaikina, leidimo dirbti galiojimo laiką pratęsia Užimtumo tarnyba.“

29 straipsnis. 57¹ straipsnio pakeitimas

Pakeisti 57¹ straipsnio 3 dalį ir ją išdėstyti taip:

„3. Atsižvelgdamas į šio straipsnio 2 dalyje nurodytą siūlymą dėl kvotos nustatymo, kvotą kalendoriniams metams tvirtina socialinės apsaugos ir darbo ministras, suderinęs su vidaus reikalų ministru. Kvotos dydis gali būti patikslintas vieną kartą per metus. Kvotos nustatymo kalendoriniams metams tvarką tvirtina socialinės apsaugos ir darbo ministras, suderinęs su vidaus reikalų ministru.“

30 straipsnis. 58 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 58 straipsnio 4 punktą ir jį išdėstyti taip:

„4) kreipiasi dėl leidimo laikinai gyventi išdavimo ar pakeitimo pagal šio Įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 4, 4¹, 4², 5, 5¹, 13, 14, 15 ar 16 punktus;“.

2. Pakeisti 58 straipsnio 5 punktą ir jį išdėstyti taip:

„5) jis yra šio Įstatymo 11 straipsnio 6 dalyje nurodytas užsienietis, perkeliamas įmonės viduje ne ilgesniam negu 90 dienų per 180 dienų laikotarpiui dirbti į priimančiąją įmonę, įsteigtą Lietuvos Respublikoje, ir jeigu užsieniečio perkėlimas įmonės viduje, įskaitant judėjimą tarp priimančiųjų įmonių, įsteigtų kitose Europos Sąjungos valstybėse narėse, netrunka ilgiau negu 3 metus, kai užsienietis perkeliamas įmonės viduje kaip vadovas arba specialistas, ar ilgiau negu vienus metus, kai jis perkeliamas įmonės viduje kaip darbuotojas – stažuotojas. Jeigu užsienietis dirbs priimančiojoje įmonėje, įsteigtoje Lietuvos Respublikoje, pagal reglamentuojamą profesiją, kaip ji apibrėžta Lietuvos Respublikos reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo įstatyme, turi būti pateiktas dokumentas, patvirtinantis, kad užsienietis atitinka Lietuvos Respublikos teisės aktuose nustatytas sąlygas vykdyti reglamentuojamą profesinę veiklą;“.

3. Pakeisti 58 straipsnio 5¹ punktą ir jį išdėstyti taip:

„5¹) jis yra šio Įstatymo 11 straipsnio 8 dalyje nurodytas užsienietis;“.

4. Pakeisti 58 straipsnio 14 punktą ir jį išdėstyti taip:

„14) jis yra įgijęs šio Įstatymo 71 straipsnio 1 dalies 10 punkte nurodytą teisę;“.

5. Papildyti 58 straipsnį 15 punktu:

„15) jis yra užsienietis, ketinantis dirbti aukštos profesinės kvalifikacijos reikalaujantį darbą, kurio profesija yra įtraukta į Profesijų, kurioms būtina aukšta profesinė kvalifikacija, kurių darbuotojų trūksta Lietuvos Respublikoje, sąrašą arba kuriam darbdavys įsipareigoja mokėti mėnesinį darbo užmokestį, ne mažesnę negu 3 Lietuvos statistikos departamento paskutinio paskelbto ketvirčio šalies BDU dydžiai. Jeigu užsienietis dirbs pagal reglamentuojamą profesiją, kaip ji apibrėžta Lietuvos Respublikos reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo įstatyme, turi būti pateiktas dokumentas, patvirtinantis, kad užsienietis atitinka Lietuvos Respublikos teisės aktuose nustatytas sąlygas vykdyti reglamentuojamą profesinę veiklą;“.

6. Papildyti 58 straipsnį 16 punktu:

„16) atvyksta į Lietuvos Respubliką pagal tarptautinėse sutartyse numatytas jaunimo mainų programas.“

31 straipsnis. Įstatymo papildymas 61¹ straipsniu

Papildyti Įstatymą 61¹ straipsniu:

„61¹ straipsnis. Sprendimas dėl užsieniečio darbo atitikties Lietuvos Respublikos darbo rinkos poreikiams

1. Užimtumo tarnyba socialinės apsaugos ir darbo ministro nustatyta tvarka priima sprendimą dėl užsieniečio darbo atitikties Lietuvos Respublikos darbo rinkos poreikiams, įvertinusi, ar užsieniečio, kuris ketina kreiptis arba kreipiasi dėl leidimo laikinai gyventi išdavimo pagal šio Įstatymo 44 straipsnio 1 dalies 1 arba 3 punktą arba 44¹ straipsnio 3 dalį, darbas atitinka Lietuvos Respublikos darbo rinkos poreikius.

2. Užimtumo tarnyba atsisako priimti šio Įstatymo 44 straipsnio 1 dalies 1 arba 3 punkto c papunktyje arba 44¹ straipsnio 1 dalies 3 punkte nurodytą sprendimą dėl užsieniečio darbo atitikties Lietuvos Respublikos darbo rinkos poreikiams, jeigu:

1) užsieniečio įdarbinimas neatitinka Lietuvos Respublikos darbo rinkos poreikių;

2) užsienietis neatitinka leidimo laikinai gyventi išdavimo sąlygų, nustatytų šio Įstatymo 44 straipsnio 1 dalies 1 arba 3 punkte ar 44¹ straipsnio 1 dalyje;

3) užsieniečio darbo užmokestis neatitinka šio Įstatymo 44¹ straipsnio 1 dalies 1 punkte ar 62 straipsnio 3 dalyje nurodyto dydžio;

4) darbdavys yra baustas už leidimą dirbti nelegalų darbą ar nedeklaruotą darbą ar užsieniečių įdarbinimo tvarkos pažeidimus pagal Užimtumo įstatymo nuostatas ir nuo dienos, kurią skirta nuobauda baigta vykdyti, praėjo mažiau kaip vieneri metai arba per pastaruosius 5 metus yra įsiteisėjęs apkaltinamasis teismo nuosprendis dėl Lietuvos Respublikoje nelegaliai esančių trečiųjų šalių piliečių darbo arba darbdavio vadovas ar vadovo įgaliotas asmuo buvo bausti už leidimą dirbti nelegalų darbą, nedeklaruotą darbą ar užsieniečių įdarbinimo tvarkos pažeidimus pagal Užimtumo įstatymo nuostatas ir (arba) buvo skirta administracinė nuobauda pagal Administracinių nusižengimų kodeksą už nelegalų darbą, ir nuo dienos, kurią skirta bauda sumokėta ar įpareigojimas įvykdytas, praėjo mažiau kaip vieneri metai;

5) darbdavys yra likviduojamas, bankrutuojantis arba nevykdo ekonominės veiklos;

6) darbdavys turi didesnę negu vieno bazinės socialinės išmokos dydžio mokestinę nepriemoką Lietuvos Respublikos valstybės biudžetui, savivaldybių biudžetams ar fondams, į kuriuos mokamus mokesčius administruoja Valstybinė mokesčių inspekcija, ar Valstybinio socialinio draudimo fondo biudžetui (išskyrus atvejus, kai mokesčių, delpinigių, baudų mokėjimas išdėstytas dalimis ar atidėtas Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka arba dėl šių mokesčių, delpinigių, baudų vyksta mokestinis ginčas);

7) pateikti suklastoti dokumentai arba juose yra tikrovės neatitinkančių duomenų;

8) pateikti ne visi reikalingi dokumentai;

9) nustatoma, kad darbdavys per pastaruosius 6 mėnesius nemokėjo valstybinio socialinio draudimo įmokų nors už vieną įdarbintą užsienietį ilgesnį nei 3 mėnesių laikotarpį, išskyrus atvejus, kai užsienietis nedirbo dėl nėštumo, gimdymo, tėvystės atostogų ir (arba) atostogų vaikui prižiūrėti, ligos ar nelaimingo atsitikimo arba, kai darbdavys pateikia dokumentą, patvirtinantį, kad tokiam užsieniečiui buvo taikomi ne Lietuvos Respublikos teisės aktai, reglamentuojantys socialinio draudimo sritį.

3. Sprendimas dėl užsieniečio darbo atitikties Lietuvos Respublikos darbo rinkos poreikiams panaikinamas, jeigu:

1) darbo sutartis nutraukta;

2) darbdavys yra likviduojamas ar buvo likviduotas arba darbdavys nevykdo jokios ekonominės veiklos;

3) paaiškėja, kad sprendimas dėl užsieniečio darbo atitikties Lietuvos Respublikos darbo rinkos poreikiams priimtas užsieniečiui pateikus tikrovės neatitinkančius duomenis arba buvo pateikti neteisėtai įgyti ar suklastoti dokumentai;

4) darbdavys nevykdo įsipareigojimo aukštos profesinės kvalifikacijos reikalaujantį darbą dirbančiam užsieniečiui darbo sutarties galiojimo laikotarpiu mokėti darbo užmokestį, ne mažesnę negu 1,5 Lietuvos statistikos departamento paskutinio paskelbto ketvirčio šalies ūkio BDU dydžio;

5) darbdaviui taikytos sankcijos dėl nelegalaus darbo;

6) pateiktas darbdavio arba užsieniečio prašymas panaikinti sprendimą;

7) panaikinamas užsieniečio leidimas laikinai gyventi.

4. Sprendimas dėl užsieniečio darbo atitikties Lietuvos Respublikos darbo rinkos poreikiams pripažįstamas netekusiu galios, jeigu užsienietis, laikydamasis šio Įstatymo 44 straipsnio 7 dalyje ir 44¹ straipsnio 6 dalyje nustatytų reikalavimų, pakeičia darbdavį ir darbdavys pateikė informaciją apie užsieniečio įdarbinimą šio Įstatymo 62 straipsnio 7 dalyje nustatyta tvarka.“

32 straipsnis. 62 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 62 straipsnio 1¹ dalį ir ją išdėstyti taip:

„1¹. Šio Įstatymo 11 straipsnio 2–5 dalyse nurodytas užsienietis teisėto buvimo Lietuvos Respublikoje laikotarpiu gali dirbti Lietuvos Respublikoje, jeigu jam yra išduotas leidimas dirbti arba jis atitinka šio Įstatymo 58 straipsnio 7–13 ar 15 punktuose nustatytas atleidimo nuo pareigos įsigyti leidimą dirbti sąlygas.“

2. Pakeisti 62 straipsnio 2² dalį ir ją išdėstyti taip:

„2². Užsienietis, kuriam išduota nacionalinė viza ar leidimas laikinai gyventi šio Įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 4 arba 4¹ punkte nustatytu pagrindu, gali dirbti tik pas tą darbdavį, kuris įsipareigojo jį įdarbinti, ir atlikti tik tą darbo funkciją, kuriai pas tą darbdavį buvo įdarbintas, išskyrus šio Įstatymo 44 straipsnio 7 dalyje arba 44¹ straipsnio 6 dalyje nurodytus atvejus. Reikalavimas dirbti tik pas tą darbdavį, kuris įsipareigojo užsienietį įdarbinti, ir atlikti tik tą darbo funkciją, kuriai pas tą darbdavį užsienietis buvo įdarbintas, netaikomas užsieniečiams, kuriems leidimas laikinai gyventi išduotas pagal šio Įstatymo 49⁵ straipsnio 1 dalies 1 punktą.“

3. Pakeisti 62 straipsnio 5 dalį ir ją išdėstyti taip:

„5. Darbo keliems darbdaviams sutartis pagal Darbo kodekso reikalavimus gali būti sudaryta su užsieniečiu, turinčiu leidimą gyventi arba nacionalinę vizą.“

4. Pakeisti 62 straipsnio 7 dalį ir ją išdėstyti taip:

„7. Darbdavys arba įmonė, į kurią užsienietis atsiunčiamas laikinai dirbti, informaciją apie įdarbintą arba atsiųstą laikinai dirbti į Lietuvos Respubliką užsienietį teikia Lietuvos Respublikos valstybinei darbo inspekcijai prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos ir Užimtumo tarnybai per Valstybinio socialinio draudimo fondo valdybos prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos informacinę sistemą Valstybinio socialinio draudimo fondo valdybos prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos direktoriaus, Lietuvos Respublikos vyriausiojo valstybinio darbo inspektoriaus ir Užimtumo tarnybos direktoriaus nustatyta tvarka.“

5. Papildyti 62 straipsnį 8 dalimi:

„8. Darbdavys, kuriam atsisakyta išduoti leidimą dirbti šio Įstatymo 63 straipsnio 1 dalies 7 arba 9 punkte nustatytu pagrindu ar priimti sprendimą dėl užsieniečio darbo atitikties Lietuvos Respublikos darbo rinkos poreikiams šio Įstatymo 61¹ straipsnio 2 dalies 7 arba 9 punkte nustatytu pagrindu, gali pateikti prašymą išduoti leidimą dirbti arba priimti sprendimą dėl užsieniečio darbo atitikties Lietuvos Respublikos darbo rinkos poreikiams praėjus ne mažiau kaip 6 mėnesiams nuo sprendimo atsisakyti išduoti leidimą dirbti ar priimti sprendimą dėl užsieniečio darbo atitikties Lietuvos Respublikos darbo rinkos poreikiams priėmimo.“

33 straipsnis. 63 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 63 straipsnio 1 dalies 2 punktą ir jį išdėstyti taip:

„2) užsienietis neatitinka leidimo dirbti išdavimo sąlygų, nustatytų šio Įstatymo 57 straipsnio 2 dalyje ar 62¹ straipsnio 1 dalyje;“.

2. Pakeisti 63 straipsnio 1 dalies 4 punktą ir jį išdėstyti taip:

„4) darbdavys yra baustas už leidimą dirbti nelegalų darbą, nedeklaruotą darbą ar užsieniečių įdarbinimo tvarkos pažeidimus pagal Užimtumo įstatymo nuostatas ir nuo dienos, kurią skirta bauda

sumokėta ar įpareigojimas įvykdytas, praėjo mažiau kaip vieneri metai arba per pastaruosius 5 metus yra įsiteisėjęs apkaltinamasis teismo nuosprendis dėl Lietuvos Respublikoje nelegaliai esančių trečiųjų šalių piliečių darbo. Taip pat, kai darbdavio vadovas ar vadovo įgaliotas asmuo buvo bausti už leidimą dirbti nelegalų darbą, nedeklaruotą darbą ar užsieniečių įdarbinimo tvarkos pažeidimus pagal Užimtumo įstatymo nuostatas ir (arba) buvo skirta administracinė nuobauda pagal Administracinių nusižengimų kodeksą už nelegalų darbą, ir nuo dienos, kurią skirta bauda sumokėta ar įpareigojimas įvykdytas, praėjo mažiau kaip vieneri metai;“.

3. Papildyti 63 straipsnio 1 dalį 9 punktu:

„9) nustatoma, kad darbdavys per pastaruosius 6 mėnesius nemokėjo valstybinio socialinio draudimo įmokų nors už vieną įdarbintą užsienietį ilgesnį nei 3 mėnesių laikotarpį, išskyrus atvejus, kai užsienietis nedirbo dėl nėštumo, gimdymo, tėvystės atostogų ir (arba) atostogų vaikui prižiūrėti, ligos ar nelaimingo atsitikimo arba, kai darbdavys pateikia dokumentą, patvirtinantį, kad tokiam užsieniečiui buvo taikomi ne Lietuvos Respublikos teisės aktai, reglamentuojantys socialinio draudimo sritį.“

4. Pripažinti netekusiu galios 63 straipsnio 2 dalies 3 punktą.

5. Pakeisti 63 straipsnio 2 dalies 5 punktą ir jį išdėstyti taip:

„5) nustatoma, kad užsienietis neatitinka leidimo dirbti išdavimo sąlygų, nustatytų šio Įstatymo 57 straipsnio 2 dalyje ar 62¹ straipsnio 1 dalyje;“.

6. Papildyti 63 straipsnio 2 dalį 9 punktu:

„9) pasibaigus teisėto buvimo Lietuvos Respublikoje laikotarpiui, šio Įstatymo 11 straipsnio 2–5 dalyse nurodytas užsienietis negavo dokumento, patvirtinančio jo teisę būti arba gyventi Lietuvos Respublikoje;“.

7. Papildyti 63 straipsnio 2 dalį 10 punktu:

„10) pateiktas darbdavio arba užsieniečio prašymas panaikinti leidimą dirbti.“

34 straipsnis. 67 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 67 straipsnio 5 dalį ir ją išdėstyti taip:

„5. Įgyvendinant šio Įstatymo nuostatas, atsižvelgiama į geriausius vaiko ir pažeidžiamų asmenų interesus.“

35 straipsnis. 71 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 71 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„71 straipsnis. Prieglobsčio prašytojo teisės ir pareigos Lietuvos Respublikoje

1. Prieglobsčio prašytojas Lietuvos Respublikoje turi šias teises:

1) gyvendamas Lietuvos Respublikos institucijų paskirtose apgyvendinimo vietose, sulaikymo vietose, pasienio kontrolės punktuose, tranzito zonose arba Valstybės sienos apsaugos tarnyboje, naudotis materialinėmis priėmimo sąlygomis;

2) nemokamai jam suprantama kalba gauti informaciją apie savo teises ir pareigas bei jų nevykdymo padarinius prašymo suteikti prieglobstį nagrinėjimo metu, taip pat informaciją, susijusią su prašymo suteikti prieglobstį nagrinėjimu;

3) tvarkyti ir notarine tvarka įforminti dokumentus, susijusius su prašymo suteikti prieglobstį nagrinėjimu;

4) vidaus reikalų ministro nustatyta tvarka naudotis valstybės garantuojama teisine pagalba šio Įstatymo 116 straipsnio 1 dalyje nustatytu atveju ir skundžiant šio Įstatymo nustatyta tvarka priimtus sprendimus dėl prieglobsčio prašytojų pirmosios instancijos teismui;

5) gauti kompensaciją už naudojimąsi visuomeninio transporto priemonėmis, kai toks naudojimas susijęs su prašymo suteikti prieglobstį nagrinėjimu;

6) nemokamai naudotis vertimo žodžiu paslaugomis Valstybės sienos apsaugos tarnybos ir Migracijos departamento atliekamų apklausų metu, pirmosios instancijos teismo proceso metu ir bendraujant su valstybės garantuojamos teisinės pagalbos teikėjais;

7) nemokamai gauti būtinąją medicinos pagalbą, psichologinę pagalbą ir socialines paslaugas Valstybės sienos apsaugos tarnyboje, Pabėgėlių priėmimo centre ar kitoje apgyvendinimo vietoje;

8) kreiptis į Jungtinių Tautų vyriausiojo pabėgėlių komisaro valdybos bei kitos organizacijos, teikiančios specializuotą teisinę pagalbą ar konsultacijas prieglobsčio prašytojams, atstovus ir su jais susitikti privatumą užtikrinančiomis sąlygomis;

9) priskyrus pažeidžiamiems asmenims, naudotis jų specialiuosius poreikius atitinkančiomis priėmimo sąlygomis;

10) dirbti, jeigu per 6 mėnesius nuo prašymo suteikti prieglobstį pateikimo dienos Migracijos departamentas nepriėmė sprendimo dėl prieglobsčio Lietuvos Respublikoje suteikimo ne dėl prieglobsčio prašytojo kaltės;

11) naudotis kitomis priėmimo sąlygomis ir teisėmis, kurios jam garantuojamos pagal Lietuvos Respublikos tarptautines sutartis, įstatymus ir kitus teisės aktus.

2. Nepilnamečiai prieglobsčio prašytojai turi teisę mokytis pagal ikimokyklinio, priešmokyklinio, bendrojo ugdymo arba profesinio mokymo programą (programas) švietimo, mokslo ir sporto ministro nustatyta tvarka. Teisė mokytis pagal priešmokyklinio, bendrojo ugdymo ar profesinio mokymo programą (programas) užtikrinama nedelsiant ir ne vėliau kaip per 3 mėnesius nuo prašymo suteikti prieglobstį pateikimo dienos. Prieglobsčio prašytojas, pradėjęs mokytis būdamas nepilnametis, turi teisę pabaigti bendrojo ugdymo arba profesinio mokymo programą (programas), net jeigu mokydamasis sulaukė pilnametystės.

3. Teisę likti Lietuvos Respublikos teritorijoje turintiems prieglobsčio prašytojams, gyvenantiems Lietuvos Respublikos institucijų paskirtose apgyvendinimo arba sulaikymo vietose, socialinės apsaugos ir darbo ministro ir vidaus reikalų ministro nustatyta tvarka kas mėnesį mokama 10 procentų valstybės remiamų pajamų dydžio pinigine pašalpa. Ši pašalpa mokama nuo prašymo gauti pinigine pašalpa socialinės apsaugos ir darbo ministro ir vidaus reikalų ministro nustatyta tvarka pateikimo dienos.

4. Prieglobsčio prašytojo pareigos:

1) laikytis Lietuvos Respublikos Konstitucijos, įstatymų ir kitų teisės aktų reikalavimų;

2) vykdyti Migracijos departamento ir teismo sprendimuose prieglobsčio prašytojui nustatytas pareigas;

3) leisti gydytojui patikrinti sveikatos būklę;

4) prašymo suteikti prieglobstį nagrinėjimo metu pateikti visus turimus dokumentus ir tikrovę atitinkančius išsamius paaiškinimus dėl prašymo suteikti prieglobstį motyvų, savo asmenybės bei atvykimo ir buvimo Lietuvos Respublikoje aplinkybių ir bendradarbiauti su kompetentingų institucijų valstybės tarnautojais ir darbuotojais;

5) valstybės institucijos ar įstaigos, kuriai pateiktas užsieniečio prašymas suteikti prieglobstį, atliekamos apklausos metu deklaruoti turimas lėšas ir Lietuvos Respublikoje turimą turtą ir Migracijos departamentui laisva forma raštu deklaruoti gautas lėšas teisės būti Lietuvos Respublikos teritorijoje laikotarpiu per 3 darbo dienas nuo jų gavimo dienos;

6) nedelsiant, bet ne vėliau kaip per 3 darbo dienas, raštu pranešti Migracijos departamentui apie pasikeitusią gyvenamąją vietą, jeigu Migracijos departamento sprendimu leista apsigyventi pasirinktoje gyvenamojoje vietoje;

7) prašymo suteikti prieglobstį nagrinėjimo metu be Migracijos departamento leidimo neišvykti iš Lietuvos Respublikos.

5. Šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatytoms prieglobsčio prašytojų teisėms įgyvendinti ir šio straipsnio 3 dalyje nurodytai piniginei pašalpai mokėti skiriamos Lietuvos Respublikos valstybės lėšos, taip pat gali būti naudojamos tarptautinių organizacijų, Europos Sąjungos struktūrinių fondų, Lietuvos Respublikos fizinių ir juridinių asmenų įsteigtų humanitarinės pagalbos fondų, nevyriausybinių organizacijų lėšos tiek, kiek prieglobsčio prašytojas jų negali garantuoti deklaruotinomis lėšomis ir turtu. Lietuvos Respublikos valstybės lėšos šio straipsnio 1 dalies 1–5 punktuose nustatytoms teisėms įgyvendinti ir šio straipsnio 3 dalyje nurodytai piniginei pašalpai mokėti naudojamos tiek, kiek prieglobsčio prašytojas jų negali įgyvendinti savo turimomis lėšomis, ir tiek, kiek jos neįgyvendinamos tarptautinių organizacijų, Europos Sąjungos struktūrinių fondų, Lietuvos Respublikos fizinių ir juridinių asmenų įsteigtų humanitarinės pagalbos fondų, nevyriausybinių organizacijų lėšomis.

6. Paaikškęs, kad prieglobsčio prašytojas turėjo lėšų apmokėti už šio straipsnio 1 dalies 1–5 punktuose nustatytų teisių įgyvendinimą ir naudojosi šiomis teisėmis nemokamai ir (arba) turėjo lėšų ir gavo šio straipsnio 3 dalyje nurodytą piniginę pašalpą, taip pat paaikškęs, kad prieglobsčio prašytojo finansinė būklė pagerėjo, arba jis, deklaruodamas lėšas, pateikė klaidinančią informaciją arba nedeklaravo gautų lėšų, jis privalo padengti valstybės turėtas išlaidas. Tvarką, reglamentuojančią valstybės išlaidų apskaičiavimą ir turėtų išlaidų padengimą, nustato vidaus reikalų ministras.

7. Prieglobsčio prašytojo gaunamos su darbo santykiais Lietuvos Respublikoje susijusios pajamos, kurios yra mažesnės kaip 3 valstybės remiamų pajamų dydžiai, nelaikomos finansinės būklės pagerėjimu.

8. Teisę likti Lietuvos Respublikos teritorijoje turinčiam prieglobsčio prašytojui, gyvenančiam Lietuvos Respublikos institucijų paskirtoje apgyvendinimo arba sulaikymo vietoje, nevykdančiam pareigų, išvardytų šio straipsnio 4 dalies 4–6 punktuose, ir (ar) nesilaikančiam apgyvendinimo Lietuvos Respublikos institucijų paskirtose apgyvendinimo vietose tvarkos, socialinės apsaugos ir darbo ministro ir vidaus reikalų ministro nustatyta tvarka gali būti apribotas arba nutrauktas, o nustačius šio straipsnio 6 dalyje nurodytas aplinkybes – turi būti nutrauktas šio 3 dalyje numatytos piniginės pašalpos mokėjimas.

9. Šio straipsnio 1 dalies 10 punkte nurodytą teisę įgijęs prieglobsčio prašytojas, ketinantis dirbti, privalo turėti užsieniečio registracijos pažymėjimą, patvirtinantį jo teisę dirbti. Migracijos departamentas, gavęs prieglobsčio prašytojo prašymą nurodyti jo teisę dirbti užsieniečio registracijos pažymėjime ir nustatęs, kad prieglobsčio prašytojas šio straipsnio 1 dalies 10 punkte nurodytą teisę įgijo, šio prieglobsčio prašytojo užsieniečio registracijos pažymėjime nurodo įgytą teisę dirbti.“

36 straipsnis. 72 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 72 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„72 straipsnis. Valstybės, atsakingos už prašymo suteikti prieglobstį nagrinėjimą, nustatymas

1. Užsieniečiui pateikus prašymą suteikti prieglobstį, Migracijos departamentas, vadovaudamasis Reglamentu (ES) Nr. 604/2013, nustato valstybę, atsakingą už prašymo suteikti prieglobstį nagrinėjimą.

2. Nustatydamas valstybę, atsakingą už prašymo suteikti prieglobstį nagrinėjimą, Migracijos departamentas bendradarbiauja su Europos Sąjungos valstybių narių kompetentingomis institucijomis, prireikus teikia joms reikalingą informaciją.“

37 straipsnis. 73 straipsnio pripažinimas netekusiu galios

Pripažinti netekusiu galios 73 straipsnį.

38 straipsnis. 75 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 75 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„75 straipsnis. Kelionės dokumento išdavimas prieglobsčio prašytojui, kuris perduodamas Europos Sąjungos valstybei narei

Prieglobsčio prašytojui, kuris perduodamas Europos Sąjungos valstybei narei, atsakingai už jo prašymo suteikti prieglobstį nagrinėjimą, Migracijos departamentas išduoda kelionės dokumentą (*Laissez-passer*), skirtą vienai kelionei į šią Europos Sąjungos valstybę narę.“

39 straipsnis. 76 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 76 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„76 straipsnis. Prašymo suteikti prieglobstį nagrinėjimas iš esmės

1. Migracijos departamentas, įvertinęs surinktus įrodymus bei nustatytas faktines aplinkybes ir nustatęs, kad už prašymo suteikti prieglobstį nagrinėjimą yra atsakinga Lietuvos Respublika ir

nėra aplinkybių, nurodytų šio Įstatymo 77 straipsnio 1 dalyje, nagrinėja prašymą suteikti prieglobstį iš esmės.

2. Nagrinėdamas prašymą suteikti prieglobstį iš esmės, Migracijos departamentas atlieka tyrimą, kurio tikslas – nustatyti, ar prieglobsčio prašytojas atitinka šio Įstatymo 86 ar 87 straipsnyje nustatytus kriterijus, taip pat ar nėra aplinkybių, nurodytų šio Įstatymo 88 straipsnyje.

3. Prireikus Migracijos departamentas prašymams suteikti prieglobstį nagrinėti pasitelkia reikiamų sričių specialistus ar ekspertus.

4. Migracijos departamentas nagrinėja prašymą suteikti prieglobstį iš esmės skubos tvarka, kai prieglobsčio prašytojas:

1) atvyko iš saugios kilmės valstybės;

2) prašyme suteikti prieglobstį pateikia tik tokią informaciją, kuri nėra svarbi nagrinėjant, ar užsieniečiui gali būti suteiktas prieglobstis;

3) siekdamas klaidinti tyrimą, pateikia apie savo asmens tapatybę ar pilietybę klaidinančią informaciją ar suklastotus dokumentus arba nepateikia ar sunaikina informaciją ar dokumentus apie savo asmens tapatybę ar pilietybę, kurie gali turėti esminės įtakos priimant sprendimą dėl prieglobsčio suteikimo;

4) pateikia prašymą suteikti prieglobstį, kuris yra paremtas prieglobsčio prašytojo pateiktais duomenimis, kurie yra nenuoseklūs, prieštaringi, klaidinantys bei prieštaraujantys surinktai informacijai apie užsieniečio kilmės šalį ir dėl to akivaizdžiai neįtikinami;

5) pateikia paskesnę prašymą suteikti prieglobstį, kai neatsirado arba nebuvo pateikta naujos esminės informacijos arba duomenų, dėl kurių labai padidėja tikimybė, kad prieglobsčio prašytojas gali atitikti šio Įstatymo 86 ar 87 straipsnyje nustatytus kriterijus;

6) pateikia prašymą suteikti prieglobstį tik siekdamas sutrukdyti priimti ar įvykdyti sprendimą grąžinti ar išsiųsti užsienietį į užsienio valstybę;

7) atsisako leisti paimti jo pirštų atspaudus;

8) dėl rimtų priežasčių gali būti laikomas keliančiu grėsmę valstybės saugumui arba viešajai tvarkai arba buvo išsiųstas iš Lietuvos Respublikos šio Įstatymo 126 straipsnio 1 dalies 3 punkte nustatytu pagrindu.

5. Šio straipsnio 4 dalis netaikoma nelydimiems nepilnamečiams prieglobsčio prašytojams ir prieglobsčio prašytojams, kurie buvo kankinti, išprievartauti ar patyrė kitokį sunkų psichologinį, fizinį ar seksualinį smurtą.“

40 straipsnis. 77 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 77 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„77 straipsnis. Aplinkybės, dėl kurių prašymas suteikti prieglobstį nenagrinėjamas

1. Migracijos departamento sprendimu prašymas suteikti prieglobstį nenagrinėjamas, jeigu:

1) prieglobsčio prašytojui prieglobstį yra suteikusi kita Europos Sąjungos valstybė narė ar saugi trečioji valstybė ir prieglobsčio prašytojas gali grįžti į šią valstybę bei toliau naudotis prieglobsčiu;

2) prieglobsčio prašytojas atvyko į Lietuvos Respubliką iš saugios trečiosios valstybės;

3) prieglobsčio prašytojas pateikė paskesnę prašymą, kuriame nėra naujų esminių motyvų.

2. Sprendimas, nurodytas šio straipsnio 1 dalyje, priimamas per 3 darbo dienas nuo prašymo suteikti prieglobstį pateikimo dienos.

3. Šio straipsnio 1 dalis netaikoma pažeidžiamiesiems asmenims.“

41 straipsnis. 78 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 78 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„78 straipsnis. Užsieniečio registracijos pažymėjimas

1. Teisę likti Lietuvos Respublikos teritorijoje turinčiam prieglobsčio prašytojui Migracijos departamentas ne vėliau kaip per 3 dienas nuo prašymo suteikti prieglobstį pateikimo dienos išduoda užsieniečio registracijos pažymėjimą. Užsieniečio registracijos pažymėjimo formą tvirtina vidaus reikalų ministras.

2. Užsieniečio registracijos pažymėjimas išduodamas bet kokio amžiaus prieglobsčio prašytojui.

3. Užsieniečio registracijos pažymėjimas išduodamas arba keičiamas 6 mėnesių laikotarpiui ir galioja iki jame nurodyto termino, bet ne ilgiau nei prieglobsčio prašytojas arba nelydimas nepilnametis užsienietis turi teisę likti Lietuvos Respublikos teritorijoje.“

42 straipsnis. 79 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 79 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Prieglobsčio prašytojai apgyvendinami Valstybės sienos apsaugos tarnyboje arba Pabėgėlių priėmimo centre. Prieglobsčio prašytojai gali būti apgyvendinami ir kitose apgyvendinimo vietose. Prieglobsčio prašytojui Migracijos departamento sprendimu gali būti leista apsigyventi ir jo pasirinktoje gyvenamojoje vietoje, jeigu pats prieglobsčio prašytojas to pageidauja.“

2. Pakeisti 79 straipsnio 3 dalį ir ją išdėstyti taip:

„3. Prieglobsčio prašytojų laikino apgyvendinimo Valstybės sienos apsaugos tarnyboje sąlygas ir tvarką nustato vidaus reikalų ministras, o laikino apgyvendinimo Pabėgėlių priėmimo centre sąlygas ir tvarką nustato socialinės apsaugos ir darbo ministras.“

43 straipsnis. 81 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 81 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„81 straipsnis. Prašymo suteikti prieglobstį nagrinėjimo iš esmės terminai

1. Prašymas suteikti prieglobstį turi būti išnagrinėtas iš esmės kuo greičiau, bet ne vėliau kaip per 6 mėnesius nuo prašymo suteikti prieglobstį pateikimo dienos, o teismui priėmus sprendimą įpareigoti Migracijos departamentą išnagrinėti prašymą suteikti prieglobstį iš naujo – kuo greičiau, bet ne vėliau kaip per 3 mėnesius nuo šio teismo sprendimo įsigaliojimo dienos.

2. Šio straipsnio 1 dalis netaikoma, kai prašymas suteikti prieglobstį nagrinėjamas iš esmės skubos tvarka. Tokiu atveju prašymas suteikti prieglobstį turi būti išnagrinėtas per 10 darbo dienų nuo prašymo suteikti prieglobstį pateikimo arba Įstatymo 76 straipsnio 4 dalyje nurodytų pagrindų nustatymo dienos.

3. Jeigu nagrinėjant prašymą suteikti prieglobstį iš esmės skubos tvarka išnyksta pagrindai, nurodyti šio Įstatymo 76 straipsnio 4 dalyje, prašymo suteikti prieglobstį nagrinėjimui iš esmės taikomas šio straipsnio 1 dalyje nustatytas terminas.“

44 straipsnis. 82 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 82 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„82 straipsnis. Prieglobsčio prašytojo apklausa ir supažindinimas su sprendimais

1. Atliekant šio Įstatymo 76 straipsnio 2 dalyje nurodytą tyrimą, taip pat nustatant aplinkybes, dėl kurių prašymas suteikti prieglobstį nenagrinėjamas, arba nustatant valstybę, atsakingą už prašymo suteikti prieglobstį nagrinėjimą, atliekama prieglobsčio prašytojo apklausa. Apklausa atliekama nedalyvaujant jo šeimos nariams, išskyrus atvejus, kai šeimos narių dalyvavimas yra būtinas tyrimui atlikti. Apklauskos metu užtikrinama prieglobsčio prašytojo teisė į vertėją žodžiu, o prieglobsčio prašytojams, priskirtiems pažeidžiamiesiems asmenims, ir teisė į valstybės garantuojamą teisinę pagalbą, jeigu jis to pageidauja. Prieglobsčio prašytojo pageidavimu apklausoje gali dalyvauti teisinės paslaugas jam teikiantis atstovas. Apklauskiant nepilnametį prieglobsčio prašytoją, turi dalyvauti teisėtas atstovas ar atstovas.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyta apklausa gali būti neatliekama, kai:

1) sprendimas suteikti pabėgėlio statusą gali būti priimtas remiantis surinktais įrodymais ir nustatytomis faktinėmis aplinkybėmis;

2) dėl sveikatos būklės arba ilgalaikių nuo prieglobsčio prašytojo nepriklausančių aplinkybių pokalbio vykdyti neįmanoma.

3. Prieglobsčio prašytojas turi būti jam suprantama kalba supažindinamas su visais dėl jo priimtais sprendimais ir gauti jų kopijas.

4. Jeigu šio straipsnio 2 dalies 2 punkte nurodytu atveju apklausa neatliekama, prieglobsčio prašytojas, jo atstovas ar teisėtas atstovas gali pateikti Migracijos departamentui papildomą informaciją. Tai, kad šio straipsnio 2 dalyje nurodytais atvejais apklausa neatliekama, nedraudžia Migracijos departamentui priimti sprendimo dėl prašymo suteikti prieglobstį, o apklausos neatlikimas neturi neigiamos įtakos sprendimui dėl prašymo suteikti prieglobstį.

5. Kai prieglobsčio prašytojas kviečiamas neatvykti į apklausą arba neatsakė į prašymą pateikti informaciją, būtiną jo prašymui suteikti prieglobstį išnagrinėti, ir nėra tam pateisinamų priežasčių, Migracijos departamentas gali priimti sprendimą dėl prašymo suteikti prieglobstį, jeigu pagal šio Įstatymo 85 straipsnio 1 dalį prašymo suteikti prieglobstį nagrinėjimas nenutrauktas.“

45 straipsnis. 84 straipsnio pripažinimas netekusiu galios

Pripažinti netekusiu galios 84 straipsnį.

46 straipsnis. 85 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 85 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„85 straipsnis. Prašymo suteikti prieglobstį nagrinėjimo nutraukimas ir atnaujinimas

1. Prieglobsčio prašytojo prašymo suteikti prieglobstį nagrinėjimas nutraukiamas, jeigu:

1) prieglobsčio prašytojas raštu pareiškia norą nutraukti prašymo nagrinėjimą;

2) prieglobsčio prašytojas be leidimo išvyko iš Valstybės sienos apsaugos tarnybos, Pabėgėlių priėmimo centro ar kitos pagal Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka paskirtos apgyvendinimo vietos arba negrįžo į šias apgyvendinimo vietas ilgiau kaip 72 valandas;

3) su prieglobsčio prašytoju, kuriam leista apsigyventi jo pasirinktoje vietoje, nėra galimybės susisiekti ilgiau kaip 72 valandas;

4) prieglobsčio prašytojas mirė, išskyrus atvejus, kai jis pateikė prašymą suteikti prieglobstį kitų šeimos narių vardu.

2. Jeigu prašymo suteikti prieglobstį nagrinėjimas buvo nutrauktas šio straipsnio 1 dalies 2 ir 3 punktuose nustatytais pagrindais ir nuo šio sprendimo priėmimo dienos nepraėjo 9 mėnesiai, prašymo suteikti prieglobstį nagrinėjimas gali būti atnaujinamas prieglobsčio prašytojo prašymu. Nutraukus prašymo suteikti prieglobstį nagrinėjimą šio straipsnio 1 dalies 2 ir 3 punktuose nustatytais pagrindais, prašymo suteikti prieglobstį nagrinėjimo terminas sustabdomas, o atnaujinto prašymo suteikti prieglobstį nagrinėjimo terminas tęsiamas toliau. Prašymo suteikti prieglobstį nagrinėjimas gali būti atnaujinamas tik vieną kartą.

3. Sprendimą nutraukti arba atnaujinti prieglobsčio prašytojo prašymo suteikti prieglobstį nagrinėjimą priima Migracijos departamentas.

4. Jeigu prašymo suteikti prieglobstį nagrinėjimas nutraukiamas, nutraukiamas ir paslaugų bei paramos, įgyvendinant šio Įstatymo 71 straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytas teises, teikimas ir šio Įstatymo 71 straipsnio 3 dalyje nurodytos piniginės pašalpos mokėjimas. Paslaugų ir paramos teikimas atnaujinamas atnaujinus prašymo suteikti prieglobstį nagrinėjimą.“

47 straipsnis. 87¹ straipsnio pakeitimas

Pakeisti 87¹ straipsnio 4 dalį ir ją išdėstyti taip:

„4. Migracijos departamentas nedelsdamas, bet ne vėliau kaip per 24 valandas nuo perkeliama užsieniečio atvykimo į Lietuvos Respubliką, gavęs jo prašymą suteikti prieglobstį pradeda šio Įstatymo 76 straipsnio 2 dalyje nurodytą tyrimą arba priima sprendimą suteikti prieglobstį.“

48 straipsnis. 101 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 101 straipsnio 1 dalies 1 punktą ir jį išdėstyti taip:

„1) yra darbuotojas arba savarankiškai dirbantis asmuo. Europos Sąjungos valstybės narės pilietis taip pat išlaiko darbuotojo arba savarankiškai dirbančio asmens statusą, kai nutraukta jo darbo sutartis (jos galiojimo laikas pasibaigęs) arba veikla ir jis laikinai nedirba ar nevykdo veiklos dėl nėštumo, gimdymo, tėvystės atostogų ir (arba) atostogų vaikui prižiūrėti, ligos ar nelaimingo atsitikimo; kai po ne mažiau negu vienerių metų darbo jis nutraukė darbo sutartį arba veiklą dėl

nepriklausančių nuo jo aplinkybių ir įsiregistravo Užimtumo tarnyboje; kai jis dirbo pagal terminuotą darbo sutartį trumpiau kaip vienus metus ar per pirmuosius 12 darbo mėnesių nutraukė darbo sutartį arba veiklą dėl nepriklausančių nuo jo aplinkybių ir įsiregistravo Užimtumo tarnyboje (toku atveju jis šį statusą išlaiko 6 mėnesius nuo nedarbo pradžios); arba kai jis nutraukė darbo sutartį (jos galiojimo laikas baigėsi) ar veiklą, įsiregistravo Užimtumo tarnyboje ir pradėjo mokytis profesijos (jeigu darbo sutartis nutraukta (jos galiojimo laikas baigėsi) dėl nuo jo priklausančių aplinkybių, jis turi mokytis profesijos, kuri susijusi su turėtu darbu);“.

49 straipsnis. 103 straipsnio pakeitimas

Papildyti 103 straipsnį 2 dalimi ir visą straipsnį išdėstyti taip:

„103 straipsnis. Atleidimas nuo pareigos įsigyti leidimą dirbti

1. Europos Sąjungos valstybės narės piliečiams ir jų šeimos nariams, kurie ketina dirbti Lietuvos Respublikoje, nereikia įsigyti leidimo dirbti.

2. Darbdavys arba įmonė, į kurią Europos Sąjungos valstybės narės pilietis ar Europos Sąjungos valstybės narės piliečio šeimos narys atsiunčiamas laikinai dirbti, teikia informaciją apie įdarbintą arba atsiųstą laikinai dirbti Europos Sąjungos valstybės narės pilietį ar Europos Sąjungos valstybės narės piliečio šeimos narį Valstybinei darbo inspekcijai prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos ir Užimtumo tarnybai šio Įstatymo 62 straipsnio 7 dalyje nustatyta tvarka.“

50 straipsnis. 105 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 105 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Teisė nuolat gyventi Lietuvos Respublikoje suteikiama Europos Sąjungos valstybės narės piliečiui arba jo šeimos nariui, kuris teisėtai gyveno Lietuvos Respublikoje trumpiau negu 5 metus, jeigu jis:

1) be pertraukos ne mažiau kaip 3 metus pragyvenęs Lietuvos Respublikoje ir ne mažiau kaip pastaruosius vienerius metus buvo darbuotojas arba savarankiškai dirbantis asmuo, kuris, sukakęs Lietuvos Respublikos socialinio draudimo pensijų įstatyme nustatytą senatvės pensijos amžių ir įgijęs teisę gauti socialinio draudimo senatvės pensiją ar šalpos senatvės pensiją, nutraukė darbo sutartį (darbo sutartis pasibaigė) arba veiklą;

2) buvo darbuotojas arba savarankiškai dirbantis asmuo, kuris pragyveno Lietuvos Respublikoje ne mažiau kaip 2 metus ir buvo pripažintas neįgaliuoju ir dėl to nutraukė darbo sutartį (ji buvo nutraukta) arba veiklą;

3) be pertraukos 3 metus pragyvenęs Lietuvos Respublikoje kaip darbuotojas arba savarankiškai dirbantis asmuo, dirba pagal darbo sutartį arba vykdo veiklą kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje, tačiau išlaiko savo gyvenamąją vietą Lietuvos Respublikoje ir į ją paprastai grįžta bent kartą per savaitę;

4) be pertraukos ne mažiau kaip 3 metus pragyvenęs Lietuvos Respublikoje ir pastaruosius vienerius metus buvo darbuotojas arba savarankiškai dirbantis asmuo, kuris pasinaudojo savo teise į išankstinę senatvės pensiją.“

51 straipsnis. 113 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 113 straipsnio 4 dalies 2 punktą ir jį išdėstyti taip:

„2) siekiant išsiaiškinti motyvus, kuriais grindžiamas jo prašymas suteikti prieglobstį (kai informacija dėl motyvų negalėtų būti gauta prieglobsčio prašytojo nesulaikius), ir įvertinus šio straipsnio 5 dalies 1, 6–11 punktuose nurodytas aplinkybes yra pagrindas manyti, kad jis gali pasislėpti siekdamas išvengti grąžinimo į užsienio valstybę ar išsiuntimo iš Lietuvos Respublikos;“.

2. Pakeisti 113 straipsnio 5 dalį ir ją išdėstyti taip:

„5. Sprendžiant, ar yra pagrindas manyti, kad užsienietis gali pasislėpti, įvertinamos šios aplinkybės:

1) užsienietis neturi asmens tapatybę patvirtinančio dokumento ir nebendradarbiauja, siekiant nustatyti jo asmens tapatybę ir (ar) pilietybę (atsisako pateikti duomenis apie save, teikia

klaidinančią informaciją, norėdamas suklaidinti kompetentingų institucijų atstovus, pateikė suklastotus dokumentus ir pan.);

2) neturi gyvenamosios vietos Lietuvos Respublikoje arba nurodytu gyvenamosios vietos adresu nebūna (negyvena);

3) neturi šeiminių ryšių su asmenimis, gyvenančiais Lietuvos Respublikoje, ar socialinių, ekonominių ar kitų ryšių su Lietuvos Respublika;

4) neturi lėšų pragyventi Lietuvos Respublikoje;

5) per nustatytą terminą neįvykdė įpareigojimo išvykti iš Lietuvos Respublikos, savanoriškai neišvyko iš Lietuvos Respublikos per sprendime grąžinti jį į užsienio valstybę nustatytą terminą ar šio Įstatymo 127 straipsnio 3² dalyje nurodytu pagrindu pratęstą terminą;

6) nevykdo teismo sprendimu paskirtos alternatyvios sulaikymui priemonės;

7) užsienietis, apgyvendintas Valstybės sienos apsaugos tarnyboje netaikant judėjimo laisvės apribojimų, pažeidė laikino išvykimo iš Valstybės sienos apsaugos tarnybos tvarką;

8) siekdamas išvengti baudžiamosios atsakomybės už neteisėtą valstybės sienos perėjimą, pateikė prašymą suteikti prieglobstį jo atžvilgiu pradėto ikiteisminio tyrimo laikotarpiu;

9) užsieniečio buvimas Lietuvos Respublikoje gali kelti grėsmę viešajai tvarkai;

10) prašymo suteikti prieglobstį nagrinėjimo metu arba sprendžiant užsieniečio grąžinimo į užsienio valstybę klausimą užsienietis nebendradarbiauja su kompetentingų institucijų valstybės tarnautojais ir darbuotojais;

11) prašymo suteikti prieglobstį nagrinėjimo metu neteisėtai išvyko ar bandė išvykti iš Lietuvos Respublikos;

12) bandė neteisėtai vykti ar vyko per Lietuvos Respubliką tranzitu;

13) kita Europos Sąjungos valstybė narė yra priėmusi sprendimą dėl užsieniečio grąžinimo ar išsiuntimo;

14) užsieniečiui taikomas draudimas atvykti į Europos Sąjungos valstybę (valstybes).“

52 straipsnis. 114 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 114 straipsnio 6 dalį ir ją išdėstyti taip:

„6. Užsieniečio sulaikymas turi trukti kuo trumpiau ir šio Įstatymo 113 straipsnio 2 dalyje nurodytais atvejais užsienietis gali būti sulaikomas ne ilgiau, negu būtina sprendimui dėl užsieniečio grąžinimo į užsienio valstybę, išsiuntimo iš Lietuvos Respublikos, įpareigojimo užsieniečiui išvykti iš Lietuvos Respublikos ar prieglobsčio prašytojo perdavimo kitai Europos Sąjungos valstybei narei, atsakingai už prašymo suteikti prieglobstį nagrinėjimą, priimti ir (arba) įvykdyti išsiuntimą iš Lietuvos Respublikos ar prieglobsčio prašytojo perdavimą kitai Europos Sąjungos valstybei narei, atsakingai už prašymo suteikti prieglobstį nagrinėjimą. Valstybės sienos apsaugos tarnyba periodiškai, bet ne rečiau kaip kartą per 3 mėnesius, įvertina šioje dalyje nurodyto užsieniečio sulaikymo aplinkybes ir, nustatiusi, kad išnyko užsieniečio sulaikymo pagrindas, nedelsdama šio Įstatymo 118 straipsnyje nustatyta tvarka kreipiasi į teismą su prašymu pakartotinai svarstyti sprendimą sulaikyti užsienietį.“

53 straipsnis. 115 straipsnio pakeitimas

1. Papildyti 115 straipsnio 2 dalį 5 punktu:

„5) apgyvendinti užsienietį Valstybės sienos apsaugos tarnyboje nustatant teisę judėti tik apgyvendinimo vietai priklausančioje teritorijoje.“

2. Pakeisti 115 straipsnio 5 dalį ir ją išdėstyti taip:

„5. Šio straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodyta alternatyvi sulaikymui priemonė gali būti skirta tik prieglobsčio prašytojams ir užsieniečiams, dėl kurių prašymų suteikti prieglobstį priimtas galutinis sprendimas ir jie yra grąžinami į užsienio valstybę.“

54 straipsnis. Įstatymo papildymas 115¹ straipsniu

Papildyti Įstatymą 115¹ straipsniu:

„115¹ straipsnis. Sulaikytų užsieniečių arba užsieniečių, kuriems skirta alternatyvi sulaikymui priemonė, apgyvendinimas

Užsieniečių, sulaikytų ilgiau kaip 48 valandoms, arba užsieniečių, kuriems skirta alternatyvi sulaikymui priemonė, laikino apgyvendinimo Valstybės sienos apsaugos tarnyboje sąlygas ir tvarką nustato vidaus reikalų ministras.“

55 straipsnis. 124 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 124 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Užsienietis privalo išvykti iš Lietuvos Respublikos iki šio Įstatymo 11 straipsnio 2–9, 11 dalyse užsieniečiams nustatyto buvimo laiko pabaigos, išskyrus atvejus, kai jis gauna dokumentą, patvirtinantį jo teisę būti arba gyventi Lietuvos Respublikoje.“

2. Pakeisti 124 straipsnio 3 dalį ir ją išdėstyti taip:

„3. Užsieniečiui išvykti iš Lietuvos Respublikos neleidžiama, jeigu jam paskirta kardomoji priemonė arba taikoma laikinoji apsaugos priemonė, kurios apriboja jo teisę išvykti iš Lietuvos Respublikos. Tokiu atveju atsakingos institucijos nepriima sprendimų dėl užsieniečio įpareigojimo išvykti, grąžinimo, išsiuntimo ar prieglobsčio prašytojo perdavimo kitai Europos Sąjungos valstybei narei, atsakingai už prašymo suteikti prieglobstį nagrinėjimą, o jeigu tokie sprendimai jau priimti, sustabdo jų vykdymą, kol išnyks šioje dalyje nurodytos priežastys.“

56 straipsnis. 125 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 125 straipsnio 1 dalies 6 punktą ir jį išdėstyti taip:

„6) jis yra Lietuvos Respublikoje laikotarpį, viršijantį šio Įstatymo 11 straipsnio 2–9, 11 dalyse užsieniečiams nustatytą buvimo laiką;“.

2. Papildyti 125 straipsnį 4 dalimi:

„4. Sprendimas dėl prieglobsčio prašytojo grąžinimo į užsienio valstybę ar įpareigojimo užsieniečiui išvykti iš Lietuvos Respublikos nepriimamas, kol nagrinėjamas jo pateiktas prašymas suteikti prieglobstį pagal šio Įstatymo IV skyrių.“

57 straipsnis. 138 straipsnio pakeitimas

Papildyti 138 straipsnį 2 dalimi ir visą straipsnį išdėstyti taip:

„138 straipsnis. Skundo padavimo terminas

1. Užsienietis skundą dėl sprendimo, priimto pagal šį Įstatymą, išskyrus šio straipsnio 2 dalyje nurodytus atvejus, gali paduoti atitinkamam apygardos administraciniam teismui per 14 dienų nuo sprendimo įteikimo dienos.

2. Skundą dėl sprendimo nesuteikti prieglobsčio, priimto išnagrinėjus prašymą suteikti prieglobstį iš esmės skubos tvarka, ir dėl sprendimo, priimto pagal šio Įstatymo 77 straipsnio 2 dalį, prieglobsčio prašytojas gali paduoti atitinkamam apygardos administraciniam teismui per 7 dienas nuo sprendimo įteikimo dienos.“

58 straipsnis. 139 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 139 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Šio straipsnio 1 dalyje nenustatytais atvejais apskųsto sprendimo vykdymas gali būti sustabdomas atitinkamo administracinio teismo nutartimi dėl reikalavimo užtikrinimo priemonių. Teismas nutartį dėl reikalavimo užtikrinimo priemonių, kai skundas pateiktas šio Įstatymo 138 straipsnio 2 dalyje nustatytais atvejais, priima ne vėliau kaip per 2 dienas nuo prašymo taikyti tokias priemones gavimo dienos, o jeigu toks prašymas pateikiamas kartu su skundu – nuo skundo gavimo dienos.“

59 straipsnis. Įstatymo priedo pakeitimas

Pakeisti Įstatymo priedą ir jį išdėstyti taip:

„Lietuvos Respublikos
įstatymo „Dėl užsieniečių
teisinės padėties“
priedas

IGYVENDINAMI EUROPOS SĄJUNGOS TEISĖS AKTAI

1. 1985 m. birželio 14 d. Šengeno susitarimas tarp Beniliukso ekonominės sąjungos valstybių, Vokietijos Federacinės Respublikos ir Prancūzijos Respublikos Vyriausybių dėl laipsniško jų bendrų sienų kontrolės panaikinimo.

2. 1990 m. birželio 19 d. Konvencija dėl 1985 m. birželio 14 d. Šengeno susitarimo, sudaryto tarp Beniliukso ekonominės sąjungos valstybių, Vokietijos Federacinės Respublikos ir Prancūzijos Respublikos Vyriausybių, dėl laipsniško jų bendrų sienų kontrolės panaikinimo įgyvendinimo su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2018 m. lapkričio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) 2018/1861.

3. 2001 m. gegužės 28 d. Tarybos direktyva 2001/40/EB dėl abipusio sprendimų dėl trečiųjų šalių piliečių išsiuntimo pripažinimo.

4. 2001 m. liepos 20 d. Tarybos direktyva 2001/55/EB dėl minimalių normų suteikiant perkeltiesiems asmenims laikiną apsaugą esant masiniam jų srautui ir dėl priemonių, skatinančių valstybių narių tarpusavio pastangų priimant tokius asmenis ir atsakant už tokio veiksmo padarinius pusiausvyrą.

5. 2002 m. birželio 13 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1030/2002, nustatantis vienodą leidimų apsigyventi trečiųjų šalių piliečiams formą su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2017 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) 2017/1954.

6. 2003 m. rugsėjo 22 d. Tarybos direktyva 2003/86/EB dėl teisės į šeimos susijungimą.

7. 2003 m. lapkričio 25 d. Tarybos direktyva 2003/109/EB dėl trečiųjų valstybių piliečių, kurie yra ilgalaikiai gyventojai, statuso su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2011 m. gegužės 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/51/ES.

8. 2003 m. lapkričio 25 d. Tarybos direktyva 2003/110/EB dėl pagalbos tranzito, susijusio su išsiuntimu oro transportu, atvejais.

9. 2004 m. vasario 23 d. Tarybos sprendimas 2004/191/EB, nustatantis finansinių skirtumų, atsirandančių dėl Direktyvos 2001/40/EB dėl abipusio sprendimų dėl trečiųjų šalių piliečių išsiuntimo pripažinimo taikymo, kompensavimo kriterijus ir praktines priemones.

10. 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/38/EB dėl Sąjungos piliečių ir jų šeimos narių teisės laisvai judėti ir gyventi valstybių narių teritorijoje, iš dalies keičianti Reglamentą (EEB) Nr. 1612/68 ir naikinanti Direktyvas 64/221/EEB, 68/360/EEB, 72/194/EEB, 73/148/EEB, 75/34/EEB, 75/35/EEB, 90/364/EEB, 90/365/EEB ir 93/96/EEB.

11. 2004 m. balandžio 29 d. Tarybos direktyva 2004/81/EB dėl leidimo gyventi šalyje išdavimo trečiųjų šalių piliečiams, kurie yra prekybos žmonėmis aukos arba kurie dalyvavo vykdant nelegalios imigracijos skatinimo veiksmus, bendradarbiaujantiems su kompetentingomis institucijomis.

12. 2004 m. gruodžio 13 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2252/2004 dėl valstybių narių išduodamų pasų ir kelionės dokumentų apsauginių savybių ir biometrikos standartų su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2009 m. gegužės 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 444/2009.

13. 2006 m. gruodžio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1987/2006 dėl antrosios kartos Šengeno informacinės sistemos (SIS II) sukūrimo, veikimo ir naudojimo su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2018 m. lapkričio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) 2018/1861.

14. 2008 m. liepos 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 767/2008 dėl Vizų informacinės sistemos (VIS) ir apsiikeitimo duomenimis apie trumpalaikes vizas tarp valstybių

narių (VIS reglamentas) su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2019 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) 2019/817.

15. 2008 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/115/EB dėl bendrų nelegaliai esančių trečiųjų šalių piliečių grąžinimo standartų ir tvarkos valstybėse narėse.

16. 2009 m. gegužės 25 d. Tarybos direktyva 2009/50/EB dėl trečiųjų šalių piliečių atvykimo ir apsigyvenimo sąlygų siekiant dirbti aukštos kvalifikacijos darbą.

17. 2009 m. birželio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/52/EB, kuria numatomi sankcijų ir priemonių nelegaliai esančių trečiųjų šalių piliečių darbdaviams būtiniausi standartai.

18. 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 810/2009, nustatantis Bendrijos vizų kodeksą (Vizų kodeksas), su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2019 m. birželio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) 2019/1155.

19. 2011 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/95/ES dėl trečiųjų šalių piliečių ar asmenų be pilietybės priskyrimo prie tarptautinės apsaugos gavėjų, vienodo statuso pabėgėliams arba papildomą apsaugą galintiems gauti asmenims ir suteikiamos apsaugos pobūdžio reikalavimų.

20. 2011 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/98/ES dėl vienos prašymų išduoti vieną leidimą trečiųjų šalių piliečiams gyventi ir dirbti valstybės narės teritorijoje pateikimo procedūros ir dėl valstybėje narėje teisėtai gyvenančių trečiųjų šalių darbuotojų bendrų teisių.

21. 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 603/2013 dėl *Eurodac* sistemos pirštų atspaudams lyginti sukūrimo siekiant veiksmingai taikyti Reglamentą (ES) Nr. 604/2013, kuriuo išdėstomi valstybės narės, atsakingos už trečiosios šalies piliečio arba asmens be pilietybės vienoje iš valstybių narių pateikto tarptautinės apsaugos prašymo nagrinėjimą, nustatymo kriterijai ir mechanizmai, ir dėl valstybių narių teisėsaugos institucijų bei Europolo teisėsaugos tikslais teikiamų prašymų palyginti duomenis su *Eurodac* sistemos duomenimis ir kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 1077/2011, kuriuo įsteigiama Europos didelės apimties IT sistemų laisvės, saugumo ir teisingumo erdvėje operacijų valdymo agentūra (nauja redakcija).

22. 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 604/2013, kuriuo išdėstomi valstybės narės, atsakingos už trečiosios šalies piliečio arba asmens be pilietybės vienoje iš valstybių narių pateikto tarptautinės apsaugos prašymo nagrinėjimą, nustatymo kriterijai ir mechanizmai (nauja redakcija).

23. 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/32/ES dėl tarptautinės apsaugos suteikimo ir panaikinimo bendros tvarkos (nauja redakcija).

24. 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/33/ES, kuria nustatomos normos dėl tarptautinės apsaugos prašytojų priėmimo (nauja redakcija).

25. 2014 m. vasario 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/36/ES dėl trečiųjų šalių piliečių atvykimo ir buvimo tikslu dirbti sezoniniais darbuotojais sąlygų.

26. 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 516/2014, kuriuo įsteigiamas Prieglobsčio, migracijos ir integracijos fondas ir iš dalies keičiamas Tarybos sprendimas 2008/381/EB ir panaikinami Europos Parlamento ir Tarybos sprendimai Nr. 573/2007/EB ir Nr. 575/2007/EB bei Tarybos sprendimas 2007/435/EB su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2019 m. spalio 15 d. Komisijos deleguotuoju reglamentu (ES) 2020/445.

27. 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/66/ES dėl bendrovės viduje perkeliama trečiųjų šalių piliečių atvykimo ir apsigyvenimo sąlygų.

28. 2016 m. kovo 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2016/399 dėl taisyklių, reglamentuojančių asmenų judėjimą per sienas, Sąjungos kodekso (Šengeno sienų kodeksas) su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2019 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) 2019/817.

29. 2016 m. gegužės 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2016/801 dėl trečiųjų šalių piliečių atvykimo ir gyvenimo mokslinių tyrimų, studijų, stažavimosi, savanoriškos tarnybos, mokinių mainų programų arba edukacinių projektų ir dalyvavimo *Au pair* programoje tikslais sąlygų (nauja redakcija).

30. 2018 m. lapkričio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2018/1806, nustatantis trečiųjų šalių, kurių piliečiai, kirsdami išorines sienas, privalo turėti vizas, ir trečiųjų šalių, kurių piliečiams tas reikalavimas netaikomas, sąrašus.“

58 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas, taikymas ir įgyvendinimas

1. Šis įstatymas, išskyrus 29 straipsnį ir šio straipsnio 6 dalį, įsigalioja 2021 m. kovo 1 d.

2. Užsieniečių prašymai išduoti ar pakeisti leidimą laikinai gyventi Lietuvos Respublikoje, pateikti iki šio įstatymo įsigaliojimo, baigiami nagrinėti ir sprendimai išduoti, pakeisti ar panaikinti leidimą laikinai gyventi Lietuvos Respublikoje priimami vadovaujantis iki šio įstatymo įsigaliojimo dienos galiojusio Lietuvos Respublikos įstatymo „Dėl užsieniečių teisinės padėties“ ir jo įgyvendinamųjų teisės aktų nuostatomis.

3. Leidimų dirbti išdavimo, panaikinimo ir sprendimų, kad užsieniečio darbas atitinka Lietuvos Respublikos darbo rinkos poreikius priėmimo procedūros, kurios pradėtos iki šio įstatymo įsigaliojimo, baigiamos vadovaujantis iki šio įstatymo įsigaliojimo dienos galiojusio Lietuvos Respublikos įstatymo „Dėl užsieniečių teisinės padėties“ ir jo įgyvendinamųjų teisės aktų nuostatomis.

4. Užsieniečių prašymai suteikti prieglobstį Lietuvos Respublikoje, pateikti iki šio įstatymo įsigaliojimo, baigiami nagrinėti ir sprendimai dėl pabėgėlio statuso arba papildomos apsaugos suteikimo arba nesuteikimo priimami vadovaujantis iki šio įstatymo įsigaliojimo dienos galiojusio Lietuvos Respublikos įstatymo „Dėl užsieniečių teisinės padėties“ ir jo įgyvendinamųjų teisės aktų nuostatomis.

5. Užsieniečių skundai dėl prašymų suteikti prieglobstį Lietuvos Respublikoje, pateikti iki šio įstatymo įsigaliojimo baigiami nagrinėti vadovaujantis iki šio įstatymo įsigaliojimo dienos galiojusio Lietuvos Respublikos įstatymo „Dėl užsieniečių teisinės padėties“ nuostatomis.

6. Lietuvos Respublikos ekonomikos ir inovacijų, socialinės apsaugos ir darbo, vidaus reikalų bei užsienio reikalų ministrai iki šio įstatymo įsigaliojimo priima šio įstatymo įgyvendinamuosius teisės aktus.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentas